Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 323 — Vineri 31 mai 1957

4 pagini — Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Pentru belșugul recoltei din acest an

Au prășit culturile de două ori

— Nu trebuie să așteptăm zile cu mult soare — spunea brigadierul I. Stoica la una din ședințele conducerii gospodăriei colective din Șoldanu, — regiunea București. Prășitul îl putem face cît se poate de bine dacă pămîntul s-a zvîntat puțin. Brigada mea va prăși în orice oră bună de lucru. Iată însă că nu rare au fost zilele cînd colectiviștii din Șoldanu au fost „alungați" de la prășit de rafalele de ploaie. Dar a doua sau a treia zi ei începeau din nou munca.

Folosind dară cu pricepere fiecare ceas bun de lucru cît și toate forțele de care dispun, colectiviștii din Șoldanu, raionul Oltenița, au reușit să execute de 2 ori prășitul pe 17 ha de floarea-soarelui, pe 16 ha de fasole, pe 10 ha de sfeclă de zahăr, și prima prășilă pe cele 40 ha de bumbac și pe cele 120 ha de porumb.

În fruntea acestor munci s-a situat brigada condusă de I. Stoica, colectivistul care a terminat cel dintîi prășitul pe terenurile ce i-au fost repartizate.

Colectiviști ca Gh. Sperlatu, Nicolae Paicu, Marin Burugeanu și alții au întrecut cu prășitorile trase de cai — îndeplinindu-și și depășindu-și normele în fiecare zi bună de lucru. Nici cei din brigada lui N. Craiciu nu s-au lăsat mai prejos. Ștefan Panbit și V. Demetru, de pildă, au prășit cîte 1,75 ha pe zi, în loc de 1 ha, cît era stabilită norma.

C. VASIA

Gata de recoltare

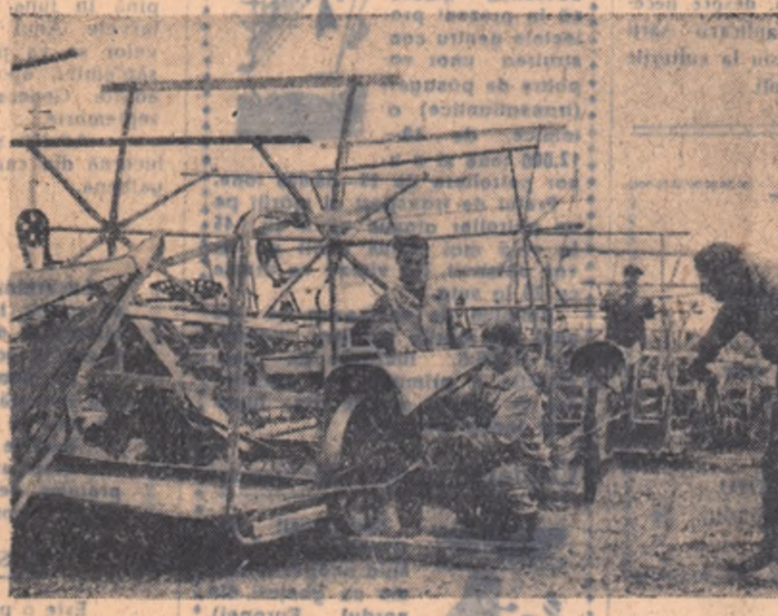

Foto: N. SCARLET

Mecanizatorii de la S.M.T. Sarulești — raionul Brănești au terminat pregătirea utilajului necesar în muncile de recoltare din acest an. Iată-i în fotografie pe mecanicii Nedelcu Marin și Tănase Constantin, făcînd recepția ultimei secerători-legători, din lotul de 53 de mașini care sînt gata să intre în lanuri.

O metodă nouă de completare a golurilor în viile pe rod

Ing. AVRAM D. TUDOSIE
de la gospodăria agricolă de stat Ivești — regiunea Galați

Datorită dispersării viilor și întreținerii lor necorespunzătoare, a regimului burghezo-moșieresc numeroase podgorii s-au degradat în mare măsură. De cealaltă parte, multe vii rămînînd nelucrate 1—2 ani, în timpul celui de-al doilea război mondial, au suferit pierderi mari.

În scopul refacerii patrimoniului nostru viticol în toată țara s-au luat măsuri ca golurile din vii să fie completate an de an, făcîndu-se totodată noi plantații.

La gospodăria de stat Ivești regiunea Galați, încă din anul 1955—1956 s-a trecut — cu bune rezultate — la completarea golurilor în viile pe rod folosindu-se pe de o parte metodele bine cunoscute de către viticultorii locali. Printre metodele mai de lucru aplicate în gospodăria noastră este și marcotajul în verde, pe care îl executăm în luna mai deoarece aceasta s-a dovedit a fi cea mai eficace pentru completarea golurilor în viile pe rod înaintate în vîrstă, și mai ales în viile unde filoxera nu poate trăi, cum e cazul viilor de la Ivești, amplasate pe nisipuri.

Se știe că inițiatorul metodei marcotajului în verde este cercetătorul sovietic N. Gluhov. Procedeul folosit pentru completarea golurilor prin marcotajul în verde aplicat în luna mai constă în menținerea coardelor celor mai bune de pe butuc, în direcția golului ce urmă să se completeze încă din timpul tăiatului viei. Noi ne-am străduit ca aceste coarde să fie pe cît posibil de un an, inserate pe lemn de 2 ani, ca să și rodească în anul marcotării.

În anul 1956 din totalul de 7.200 de marcote executate, ca 4.000 au dat și rod. Coardele rezervate s-au legat vertical la cercul viei, ca astfel în vîrful coardei, datorită polarității să se dezvolte ultimii lăstari (1—2), care se lăsau liberi pînă la marcotare.

În luna mai, și anume în momentul cînd lăstarii de la vîrful coardei erau bine dezvoltați atingînd o lungime medie de circa 20—25 cm. s-a luat fiecare coardă în parte, s-a privat de ceilalți lăstari (în afară de 1—2 de la vîrf), culcîndu-se pe fundul șanțului, săpat mai dinainte, după care s-a acoperit cu pămînt (bătîndu-se cu picioarele, o dată sau de două ori).

În locul unde vîrful coardei cu lăstarii (1—2) este scos la suprafață, se pune un tutore.

Lucrările pe care le aplicăm în gospodăria noastră după marcotare sînt aceleași ca și în via pe rod.

De menționat este faptul că această metodă trebuie aplicată numai în urma unei ploi spre a avea siguranța prinderii de 100 la sută. Analizînd producția de struguri ce marcotele executate în anul 1956 a reieșit următoarele: la soiul Fetească, în vîrstă de 12 ani, producția medie pe marcotă a fost de 0,200 kg, iar la soiul Băbească neagră, în vîrstă de peste 30 de ani a fost de 0,450 kg.

Analizînd prinderea marcotelor prin această metodă — comparativ cu marcotajul în uscat aplicat la aceleași soiuri, am constatat că prinderea, la marcotajul în verde a fost de 95 la sută, iar creșterea lăstarilor și a producției a fost mult mai mare, în comparație cu marcotajul în uscat (unde prinderea a fost numai de 78 la sută, iar lăstarii și producția obținută pe ei au fost mult mai mici). Și înrădăcinarea este distinctă de la o metodă la alta (fapt care a dus, de altfel, și la o prindere mai slabă a celor în uscat).

Aceasta ne-a demonstrat limpede superioritatea metodei marcotajului în verde, față de cel în uscat, în special în zonele unde viile sînt pe rădăcini proprii și solurile au o textură spre nisipoasă. Trebuie să subliniez însă că a-

(Continuare în pag. a 4-a)

CONTRACTEAZĂ cereale CU STATUL

Cît două garnituri de tren

Adunarea generală a colectiviștilor începuse mai de vreme de ora stabilită. Sala era plină pînă la refuz. Nu lipsea nici bătrînul Abdi Namei, nici fata lui Gh. Mărinuța, fruntași ai gospodăriei. În adunarea aceasta, colectiviștii au hotărît cantitățile de cereale pe care gospodăria le va vinde statului pe bază de contract. A vorbit mult, a vorbit atent, analizînd posibilitățile pe care le au în acest an, mai ales că recolta se anunță a fi bogată.

— Tovarăși, a spus la urmă președintele gospodăriei, după cum ați hotărît, gospodăria colectivă din Cobadin va vinde statului din recolta acestui an 123 vagoane de cereale. Vor fi încărcate două garnituri de tren.

75 de tone numai într-o singură zi

— Prețul ferm oferit de stat pe cerealele contractate, sporul de 10 la sută, arvuna, plata transportului și dreptul de a fi preferați la procurarea de semințe de soi, îngrășămintele chimice, sînt o seamă de mari avantaje pe care statul ni le oferă nouă, producătorilor agricoli, prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la contractările de cereale, — a spus într-o adunare, întovărășitul Ion Mihai din comuna Viișoara, raionul Negru Vodă. Iată de ce eu zic că e bine să ne asociem și să vindem statului pe bază de contract surplusul nostru de cereale. Aceasta este în interesul nostru și de datoria noastră.

Propunerea lui Ion Mihai a fost îmbrățișată de toți cei prezenți. Ca urmare, în ziua aceea au fost contractate 75 tone de grîu și porumb, față de 50 tone cît își propusese a contracta cooperativa din Viișoara.

~o~

Cînd lipsește exemplul personal

Cine i-a auzit vorbind despre contractări pe tovarășii Mihai Farcaș Baba, președintele sfatului popular comunal Răcăciuni, raionul Bacău, pe Gheorghe Roșu, președintele cooperativei de consum din comună și pe Ion Cucu, vicepreședintele aceleiași cooperative, ar fi crezut că, într-adevăr, ei au înțeles nu numai importanța Hotărîrii „Consiliului de Miniștri privind contractările de cereale, ci și sarcinile și răspunderea care le revin. Dar ce folos de vorbărie?

Pînă acum cîteva zile, tovarășii de mai sus nu încheiaseră contract nici măcar pentru un bob de grîu sau de porumb.

Că în comună s-au făcut, totuși, contracte, aceasta nu se datorește nici pe departe „muncii lor de lămurire", ci înțelepciunii țăranilor muncitori care, citind Hotărîrea și văzînd avantajele pe care statul le oferă contractanților, s-au prezentat la cooperativa din comună și au încheiat contracte pentru grîu și porumb.

Așa bunăoară, au făcut, — ca oameni care își cunosc în același timp

(Continuare în pag. a 3-a)

Lucrări ce nu suferă întîrziere

În ultimele zile, vremea s-a menținut ploioasă și rece în întreg cuprinsul țării. Din această cauză, lucrările în cîmp nu s-au putut desfășura în bune condițiuni. Temperatura scăzută, care în unele locuri a ajuns la 1 grad C. a stînjenit însămînțarea orezului și bumbacului, precum și continuarea însămînțării porumbului, iar ploile și umezeala excesivă a solului au împiedicat în mare măsură executarea lucrărilor de întreținere a culturilor.

Pentru ca recolta să nu sufere pagube, este necesar ca fiecare zi prielnică de lucru, să fie folosită cît mai chibzuit, în vederea grăbirii ritmului de executare a acestor lucrări.

Paralel cu prășitul, grăpatul și lucrările de distrugere a scoarței ce s-a format pe semănăturile de primăvară, trebuie să se dea o deosebită atenție lucrărilor prin care se preîntîmpină pagubele pe care le poate pricinui BĂLTIREA APEI PE SEMĂNĂTURI. Pentru apărarea culturilor de pe luncile rîurilor și a zonei inundabile a Dunării împotriva inundațiilor este necesar să se execute fără întîrziere lucrări simple de îndiguire și de astupare a privalelor. În locurile joase unde apa din ploi sau inundații băltește pe semănături, trebuie să se desfunde șanțurile existente și să se sape canale de scurgere, puțuri absorbante etc.

Întrucît timpul rece și ploile împiedecă buna fecundare (legatul) florilor de secară și lucernă este necesar să se execute polenizarea artificială suplimentară la toate culturile de secară și lucernă pentru sămînță. În felul acesta, florile nu vor rămîne sterpe și culturile vor da rod bogat.

În vederea obținerii unui nutreț de bună calitate este necesar ca borceagul și culturile trifoliene să se cosească în timpul cel mai potrivit. Totodată, este necesar să se folosească pe scară largă metoda uscării fînului deasupra solului, pe capre etc. Iar stogurile și șirele să fie bine clădite și acoperite cu paie sau alte materiale, care să împiedece pătrunderea apei.

În majoritatea podgoriilor s-a început stropitul viilor în scopul prevenirii atacului de mană favorizat de umiditatea din ultima vreme. Se recomandă să se execute stropitul în toate viile, chiar dacă nu a fost anunțată apariția manei. În momentul de față, este necesar stropitul de siguranță dinaintea înfloritului. Viile bătute de grindină trebuie să fie stropite cu soluție de sulfat de cupru, în concentrație de 1 la sută. Tot în vederea prevenirii atacului de mană trebuie stropite cu zeamă bordeleză, culturile de roșii și ceapă, cu deosebire în loturile semincere.

O deosebită atenție trebuie să se dea și descoperirii atacului de dăunători (rățișoara porumbului, gîndacul roșu al lucernei etc.), din semănături și aplicării imediate a măsurilor de combatere indicate de inginerii și tehnicienii agronomi.

Fruntașii comunei

Dacă ajungi în comuna Sopteriu, din raionul Sărmaș, și întrebi care dintre țăranii muncitori ai comunei s-au situat fruntași în muncile agricole de primăvară, sătenii îți vor răspunde: Costin Pașcu, Simion Rusu Ion și Palfi Nicolae.

Ani în șir, acești vrednici țărani muncitori au muncit pămîntul după sfaturile agronomilor și au obținut recolte din cele mai mari la hectar și îndeosebi la sfecla de zahăr.

În dorința de a dobîndi și în anul acesta o producție sporită ei au însămînțat la timp sfecla de zahăr, în terenul bine pregătit, după regulile agrotehnice. Rezultatul: plantele nu au întîrziat să răsară frumos pe rîndurile drepte, trase de mașini.

— Sfecla mea e tare frumoasă, — spunea mai deunăzi țăranul muncitor Ioan Rusu prietenilor săi. Dar din cauza ploilor care n-au mai contenit în ultimul timp, buruienile au năpădit lanul. Mîine, mă duc să-i trag prima prășilă.

— Păi mergem împreună i-a răspuns Palfi Nicolae.

A doua zi, cei dintîi care au ieșit la prășitul sfeclei de zahăr au fost cei trei fruntași ai comunei.

ARIEȘAN AVRAM
corespondent

Nici o comună FĂRĂ SECTOR SOCIALIST PUTERNIC

Cu sprijinul cadrelor didactice

Ca și în alți ani, cadrele didactice din cele 9 sate ale comunei Dagița din raionul Negrești, regiunea Iași, dau un sprijin activ oamenilor muncii de pe ogoare în bătălia pentru recolta acestui an.

Mereu în mijlocul țăranilor, profesorii și învățătorii, ca, de pildă, tovarășii Alex. Georgescu, V. Stoica, Elena Cărare, A. Spătărescu și alții urmăresc îndeaproape mersul însămînțărilor, dînd sfaturi și îndrumări folositoare.

În aceeași vreme, ei nu slăbesc munca politică dusă în rîndurile țăranilor muncitori, arătîndu-le marile avantaje pe care le prezintă formele de lucrare în comun a pămîntului.

În urma intensei munci de lămurire, la care și-au dat contribuția și cadrele didactice, de curînd s-au constituit întovărășiri agricole în satele Bălușești, Mînăstirea, Dagița Piscu-Rusului, Linguraru, Boatca, Brozdug și Zece-Prăjini.

IOAN TRIFON
corespondent

Nu se opresc la jumătatea drumului

Convingîndu-se de avantajele muncii în gospodăria colectivă, pe zi ce trece tot mai multe familii de țărani întovărășiți din satele și comunele raionului Călmățui — raion cu agricultura cooperativizată în întregime — se înscriu în gospodării colective.

În ultimele patru luni, cît a trecut de la data cooperativizării raionului, în cele 45 de gospodării colective au intrat aproape 2.000 de familii de țărani întovărășiți, cu o suprafață de peste 6.000 ha. Pînă în prezent, peste 46 la sută din numărul familiilor de țărani muncitori din acest raion fac parte din gospodării colective.

Satele Sîrîu, Dudescu, Vintilești, Gabrielescu, Înalțe, comuna Bordei-Verde sînt în întregime colectivizate.

N. IANCU

Încă o întovărășire

Zilele trecute, în satul Polana, comuna Severinești, regiunea Craiova, a luat ființă o nouă întovărășire agricolă.

În noua întovărășire s-au înscris 41 de familii de țărani muncitori care și-au unit 31 hectare.

În mod deosebit s-au evidențiat în munca de lămurire desfășurată în masa țăranilor muncitori din comună președintele sfatului popular Ion Gheorghe Balica, deputatul Petre Aman și învățătorii Ion Adam și Constanța Teodorescu.

GH. BARONTEA
corespondent

A 5-a cooperativă de producție cu rentă în regiunea Oradea

În comuna Chesserig, s-a inaugurat de curînd a 5-a cooperativă agricolă de producție cu rentă din regiunea Oradea. Noua cooperativă a primit numele de „Drum Nou" și posedă un bogat utilaj agricol și animale de muncă. De asemenea, membrii cooperativei au hotărît să folosească în comun și un atelier de tîmplărie pentru repararea căruțelor, tocurilor de la răsadnițe etc.

Președinte al cooperativei de producție cu rentă a fost ales fruntașul recoltelor bogate Petre Cosma, deputat în Marea Adunare Națională.

Ing. I. ROCSIN
corespondent

CÎT ELE DE ÎNALT

Frumos s-a dezvoltat în acest an grîul gospodăriei colective „Tudor Vladimirescu" din comuna Radomirești, regiunea Pitești. Fiind pînă acum plivit de două ori oricît ar umbla prin el cineva, nu ar găsi un fir de buruiană. Pe bună dreptate se mîndresc cu grîul lor, colectivistele Florica și Eugenia Olteanu, din fotografia de față.

LUPTA ÎMPOTRIVA MANEI

Ținînd seamă de faptul că vremea ploioasă din anul acesta înlesnește atacul manei la vița de vie și la legume, cultivatorii din comuna Vîrteju, raionul Domnești, regiunea București, au tratat legumele cu soluție de piatră vînătă, încă din răsadnițe.

De curînd, ei au început și prima stropire în cîmp la roșii, cartofi, ceapă și viță de vie, pe care au executat-o în mare parte. În fruntea acestei acțiuni se află țăranii muncitori: Dumitru Gheorghe, Tudor Aurel, Dinu Gherghina, Gheorghe R. Ioan și alții.

Fiecare cultivator trebuie să fie convins că oricît de bine ar îngriji via și culturile de legume nu poate obține o producție sigură dacă nu execută la timpul cel mai potrivit stropirile.

IVAN DUMITRU
Ing. agronom comuna Vîrtejul, raionul Domnești, regiunea București

PENTRU O RECOLTA BOGATA DE PORUMB

La prășit, pe ogoarele gospodăriei de stat Săhăteni

Mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat Săhăteni, regiunea Ploești, au terminat cu succes însămînțările de primăvară.

Porumbul semănat pe cele 635 ha, cu ajutorul semănătorilor „Victoria" la secțiile Baba Ana, Vintileanca și Sătuc și la secțiile „Din deal", a răsărit uniform și se dezvoltă bine.

O grijă deosebită acordă în prezent conducerea gospodăriei executării lucrărilor de întreținere la această prețioasă cultură.

— Pînă acum am și efectuat pe întreaga suprafață semănată cu porumb două horoniri, cu ajutorul grapelor reglabile. Această lucrare ține loc chiar de prașila I-a, mai ales acum, cînd de trei săptămîni plouă aproape zilnic și nu putem intra pe teren cu agregatele mecanice de prășit, — mi-a spus zilele trecute tov. C. Popescu, directorul gospodăriei.

De la tov. ing. Al. Agtaleanu, agronomul șef al gospodăriei, am mai aflat că la secția Sătuc — în o suprafață de 25 ha însămînțată cu porumb, — ce se află mai în pantă și deci se zvîntă mai repede, s-a executat și prașila I-a printre rînduri, cu ajutorul prășitorilor manuale trase de cai. [illegible] zind, s-a făcut prașila manual. În felul acesta, prașila I-a la secția Sătuc s-a executat în proporție de 29,4 la sută. La această secție, munca este organizată în acord, pe brigăzi și cete. În brigada maistrului Alexandru Miroiu de pildă, ca urmare a introducerii sistemului îmbunătățit de salarizare, ceata familiei lui Ion Sîrbu obține la prășit frumoase cîștiguri, executînd lucrări de bună calitate. Cei 5 membri ai cetei cîștigă zilnic cel puțin 125 lei (25 de lei fiecare), în vreme ce după vechea salarizare puteau cîștiga maximum 18 lei pe zi.

Cu privire la folosirea mijloacelor mecanizate la prășit, tov. ing. Valeriu Caraman, mecanicul șef al gospodăriei, mi-a spus:

— Deosebit de cele 6 cultivatoare K.R.N. pe care le vom întrebuința la această lucrare, gospodăria noastră a fost dotată și cu trei sape rotative. Pentru acționarea lor avem însă neapărată nevoie și de trei tractoare UTOS-26. Pînă acum însă aceste tractoare nu ne-au sosit. Poate că cel puțin acum, Direcția planificării din Departamentul Gospodăriilor Agricole de Stat, se va îngriji să ne trimită aceste tractoare în timp util.

I. LEȘEANU

Săgeți

Serviciul S.M.T. al secției agricole regionale Galați n-a repartizat la timp mecanizatorilor de la S.M.T. Cudalbi, raionul Tecuci, materialele necesare reparației utilajului pentru campania de vară. Cheresteaua trimisă aici a pricinuit multe neajunsuri, lemnul fiind verde.

— Și te mai plîngeai că lemnul n-a fost bun de nimic!!...

(Desen de NIC. NICOLAESCU

Mai multă atenție lucrărilor de întreținere

În unele comune din raionul Domnești, ca de pildă, Mihăilești, Grădinari, Buturugeni și altele, țăranii muncitori duc o luptă înverșunată împotriva stîrpirii buruienilor, care în această primăvară, cu multe ploi, au năpădit atît culturile de păioase cît și cele prășitoare. În comuna Mihăilești, țăranii muncitori, sub îndrumarea atentă a tehnicianului agronom Dumitru Giugaleanu, au identificat din vreme fiecare petec de pămînt pe care s-a putut lucra între ploi, prășind peste 1.200 ha cultivate cu porumb.

Trebuie arătat însă, că în raionul Domnești sînt și comune unde țăranii muncitori nu folosesc zilele bune de lucru și utilajul de care dispun la întreținerea porumbului. Aceasta a făcut ca în comune ca: Bulbucata, Domnești, Novaci etc. prășitul porumbului, — de altfel ca și celelalte munci de întreținere a culturilor — să fie mult rămase în urmă. În comuna Bulbucata s-au prășit abia 80 de hectare de porumb din cele 841 însămînțate, în Domnești numai 85 hectare din 1.150, iar în comuna Novaci abia 50 de ha cu porumb din 873.

O parte de vină față de această situație o au tehnicienii agronomi de la comune care nu-i îndrumă în suficientă măsură pe țăranii muncitori să folosească zilele prielnice de lucru, pentru a ieși la întreținerea culturilor.

Nu e de mirare deci că în raionul Domnești pînă acum cîteva zile fuseseră prășite întîia oară numai 5.900 ha de porumb din cele peste 20.000 ha cultivate.

Inginerii și tehnicienii de la secția agricolă raională, Domnești ca și toți tehnicienii agronomi de la comune, au datoria să-i îndrume, să-i mobilizeze neîntîrziat pe țăranii muncitori spre a folosi fiecare zi bună de lucru la executarea muncilor de întreținere a porumbului.

S. GHEORGHE

Pe teme ACTUALE — ÎNFĂPTUIRI MICI, REZULTATE MARI

Citesc zilnic cu interes neostoit mulțimea scrisorilor sosite la redacție din toate colțurile țării. În cele mai multe, corespondenții noștri ne vorbesc despre munca lor de fiecare zi: plivitul păioaselor, prășitul porumbului; ori despre pregătirile pe care le fac pentru muncile de recoltare. Aceste scrisori însă ne aduc la cunoștință înfăptuiri de ordin gospodăresc. Un corespondent ne anunță de pildă, că în 44 de gospodării colective din regiunea Cluj a fost introdus telefonul. Dintr-o scrisoare cu litere mărunte, înghesuite, aflăm că în satul Pădureni — comuna Cindești, raionul Buhuși, — a fost inaugurat zilele trecute un nou magazin al cooperativei și că acum, țăranii din acest sat nu mai sînt nevoiți să străbată 4 km pînă la cooperativa de centru, spre a-și cumpăra lucrurile de care au nevoie. În satul Mînzu, comuna Cilibia, regiunea Ploești, s-au aprins de curînd becurile electrice — ne înștiințează alt corespondent; zeci de țărani muncitori au muncit cu bucurie nestăvilită la lucrările de electrificare. Duminica trecută, în comuna Călinești, regiunea Baia Mare — aflăm din altă scrisoare — s-a inaugurat căminul cultural construit prin autoimpunere și muncă voluntară...

S-ar putea ca citind aceste rînduri, vre-un fost moșier să exclame acru: „Și ce mare lucru e faptul că la gospodăria colectivă cutare a fost instalat telefon? Ce dacă dincolo, în loc de lampă cu gaz, s-a aprins becul electric?".

Înfăptuirile-s poate mici — vom răspunde noi. Dar rezultatele lor foarte mari, pentru creșterea bunăstării celor ce muncesc pe ogoare. Să ne gîndim numai că odată cu rețeaua electrică, în satul Mînzu, regiunea Ploești, de care pomenim mai sus, pătrunde pe scară largă și aparatul de radio, ca și cinematograful. Cu numai 10-12 ani în urmă mulți săteni de aici, nici nu ar fi îndrăznit să viseze la așa ceva. Iar acum, sătenii încep să prețuiască aceste [illegible] ale științei veacului nostru, ca pe toate celelalte lucruri necesare traiului lor zilnic.

Lumina alungă de pretutindeni întunericul și țăranii muncitori din satele patriei noastre prețuiesc tot mai mult lumina, dînd la o parte cu hotărîre bezna ce i-a ținut la fund, atîta amar de vreme, în trecut.

Iată de ce un nou cămin cultural, un nou magazin al cooperativei, telefonul, becul electric, sînt tot atîtea semne de viață nouă ce pulsează de la un capăt la altul al țării în satele noastre.

Lucrurile mici, neînsemnate în aparență [illegible] transformarea mentalității învechite a oamenilor despre propria lor viață. Țăranul nostru [illegible] rîvnește la tot mai multă bunăstare. Și cum cîștigurile sporite, bunăstarea — adică telefonul, becul electric [illegible] — le pot obține mai ușor [illegible] în comun, [illegible] și zeci de scrisori, corespondenții noștri ne vestesc zilnic despre noi înființări de gospodării agricole colective, cooperative agricole de producție și întovărășiri agricole, ceea ce înseamnă cu adevărat rezultate mari, un uriaș salt înainte al omului de la țară.

E în logica transformării vieții spre mai bine, ca o serie de înfăptuiri să se lege strîns de celelalte.

ION DRINCU

Cultura şi viaţa

1 iunie — Ziua internaţională a copilului

Au trecut opt ani de cînd Federaţia Democrată Internaţională a Femeilor şi Federaţia Mondială a Tineretului Democrat au adresat întregii lumi călduroşul apel de a lupta pentru apărarea vieţii copiilor, pentru dreptul lor la sănătate, învăţămînt şi o copilărie fericită. De atunci, pentru toţi cei ce iubesc pacea şi luptă pentru menţinerea ei, ziua de 1 iunie a devenit o sărbătoare tradiţională: Ziua internaţională a copilului.

Copiii sînt mugurii vieţii. Ca să crească şi să se dezvolte, să devină cetăţeni sănătoşi şi instruiţi ai societăţii în care vor trăi mîine, ei au nevoie de o îngrijire şi de o educaţie deosebită. Cum se pot bucura însă de o asemenea îngrijire şi educaţie cei peste un milion de copii italieni, care sînt obligaţi să lucreze de mici pentru a-şi cîştiga bucăţica de pîine, ori milioanele de copii americani care nu se pot instrui, deoarece nu au şcoli şi clase suficiente?

Cu totul altfel este viaţa copiilor din Uniunea Sovietică şi din celelalte ţări socialiste. În U.R.S.S. ei au la dispoziţie numeroase creşe şi grădiniţe, învaţă gratuit cele 7 clase elementare, iar în ultimii ani s-a introdus şi învăţămîntul mediu obligatoriu. Cît priveşte vacanţele, copiii şi le petrec în tabere şi case de odihnă speciale.

O grijă deosebită pentru copii manifestă şi statul nostru democrat-popular. Numai în ultimii ani numărul locurilor în creşe şi cămine de zi a crescut cu 658,9 la sută. Ţărăncile muncitoare nu mai nasc pe cîmp ca odinioară, ci în case de naşteri, în aşternut curat şi cu îngrijire medicală.

1 iunie — Ziua internaţională a copilului. Pentru copiii noştri o sărbătoare a bucuriei; pentru cei vîrstnici o chemare spre noi succese în construcţia socialistă a ţării, care să le asigure celor mici un viitor luminos, fericit.

La casa-laborator a colectivei

La gospodăria agricolă colectivă „8 Martie" din comuna Selimbăr, raionul Sibiu, a fost amenajată o frumoasă casă-laborator, condusă de profesorul Dobre Marin. Iată-l, în fotografie, discutînd cu brigadierul colectivei, Alexe Brudaru, despre necesitatea aplicării sărli de potasiu la culturile de cartofi.

A doua casă a celor mici

Un clinchet cristalin de glasuri a străpuns liniştea uliţei. Unite într-un cor plin de voioşie, vocile vesteau grădiniţa de copii.

Aici, în camera curată, cu bănci şi scaune vopsite în albastru, se adună în fiecare dimineaţă copiii celor ce muncesc laolaltă în colectiva „Tudor Vladimirescu", precum şi ai ţăranilor cu gospodării individuale din comuna Vidra.

— Pregătim o serbare, ne spune, întîmpinîndu-ne, tovarăşa educatoare Viorica Bălănescu. Acum repetăm corurile. Apoi dansurile.

După cum aveam să aflu mai tîrziu, pregătirile au început mai de mult, fiind vorba de două serbări date în cinstea zilei de 1 iunie, „Ziua copilului", în care micuţii vor recita poezii, vor prezenta coruri, dansuri naţionale şi un balet. După cum se vede, un program destul de bogat.

Şi ca să-mi dovedească în ce stadiu se găsesc pregătirile, Stela Ene şi Mihăiţă Nicolae, încep să-mi recite în acelaşi timp poeziile învăţate.

Pe o masă mai înaltă se aflau nenumărate jucării. Nu însă din cele cumpărate de la magazin! Cine sînt cei care le-au confecţionat se putea deduce foarte simplu... din pereţii cam strîmbi ai caselor şi picioroangele păpuşilor...

Privind minunata viaţă a acestor mici constructori de jucării, mi-am amintit de vremea cînd în ziarele de altădată se putea citi mai în fiecare zi că în comuna cutare sau cutare au ars cîţiva copii împreună cu casa în care fuseseră lăsaţi singuri de către părinţii care erau plecaţi la muncă. O teamă apăsătoare o stăpînea pe fiecare mamă muncitoare, gîndindu-se la cei lăsaţi închişi în casă. Acum, această teamă a dispărut. Căci grădiniţa a devenit a doua casă a celor mici, în care timpul trece pe nesimţite, în cîntece, jocuri şi poveşti, făcîndu-le să uite pentru cîteva ceasuri de dorul mamei, plecată fără grijă la muncă pe întinsele ogoare.

Pe lîngă poeziile sau basmele minunate, care le încîntă copilăria, cei mici învaţă o serie de lucruri instructive, deprinzînd de pe acum regulile de igienă şi alte lucruri folositoare în viaţă.

Pentru cei mici de tot gospodăria colectivă are o creşă. Într-o cameră cu pereţii albi ca laptele stau înşiruite 20 de paturi în care dorm fericiţi copiii colectiviştilor din Vidra. Şi acesta este numai un aspect al grijii şi al dragostei cu care sînt înconjuraţi copiii în regimul nostru democrat-popular.

R. POENARU

TRACTOR PE DEAL

Noul nostru Ducipal
a sosit, tractorul
— De ce-ţi porţi, la noi, pe deal,
Ducipale, dorul ?

Ţara Moţilor cu munţi
cînd o ari nu te încrunţi ?
şi cu deal, de-a latul,
Nu ţi-i greu aratul ?

Dar tractorul trece lin
că-i deprins cu greul
Peste creştet carpatin
suie curcubeul.

Ploaia cade umezind
holdele egale
iar tractorul cal de-argint
trece pe tarlale.

Cerul umed Şi mi-i frig.
Vîntu-şi sună zborul
Eu căciula mi-o ridic
Salutînd tractorul.

AL. ANDRIŢOIU
(Laureat al Premiului de Stat).

Prietenul meu MIRICĂ

Se spune că prieteniile din copilărie sînt cele mai trainice. Pînă nu de mult, la fel am crezut şi eu. Acum încep să mă îndoiesc. Am un prieten din copilărie. Păzind împreună boii, ne întreceam care aduce mai repede ciomegele aruncate devale cînd jucam popicul. Mai tîrziu, mi se aprinseseră călcîiele după o fată din Broşteanu — satul vecin. Din Broşteanu e Mirică — prietenul meu. Fluieram într-o seară să iasă fata. Nu s-a ivit — nici nu avusese timp. Au apărut însă vreo 5—6 flăcăi. A mai apărut unul. Uzmindu-se, mi-a aşezat dinainte o căldare. Era plină cu vin.

— Bea, îmi porunci o voce în timp ce stăpînul ei lovea cu ciomagul încet, ameninţător, în toarta căldării.

M-au scăpat fraţii lui Mirică pe care acesta îi anunţase de prăpădul ce era să se întîmple.

Poţi să uiţi asemenea dovezi de prietenie? Iată de ce întotdeauna cînd treburile mă mînă prin partea locului, trec şi pe la Mirică. Cu cîteva zile în urmă, ne-am văzut din nou.

Mirică e agent agricol. „E pe leafă" — cum spune soacră-sa. În această calitate l-am găsit la sfatul popular al comunei. Ne-am îmbrăţişat şi ne-am pus pe povestit. N-a trecut prea mult. Cineva a ciocănit în uşă. Apoi a apărut un bătrîn zdravăn, cu o lulea mare între dinţii galbeni. Înfuriat, s-a apucat să-i povestească prietenului meu despre necazul pe care i-l face secretarul sfatului: nu-i dă bilet pentru vînzarea unui cal.

— A fost un caz de dalac — n-are voie să-ţi dea bilet deocamdată.

Bătrînul, nu şi nu — el trebuie să scoată calul în tîrg, altfel nu-i ajung banii pentru mobila fetei

— Da-l păcatelor de dalac, vorbeşte tu cu el!

Mirică şi-a împins spre tavan cozorocul şepcii. M-a privit pe furiş, apoi s-a adresat bătrînului:

— Ai băgat prăşitoarea în Zăvoi?

Întrebarea lui mi s-a părut fără nici o noimă.

— Ba, mîine mă duc.

— Vrei să zgîrii şi pogonul meu de lîngă al lui Vătafu?

Bătrînul ezită pentru o clipă. Mirică îi dădu curaj:

— Trec eu deseară pe la dumneata şi-ţi aduc biletul — fii fără grijă.

Stăpînul calului de vînzare ieşi fără să dea bună-ziua

★

...Nevasta prietenului meu ne aştepta cu masa pusă.

Stingherită, îşi şterse mîinile de şorţ şi mă pofti în casă. Cei doi copii ai gazdei stăteau liniştiţi în jurul unei măsuţe acoperită de caiete. Mirică îşi scoase haina.

— M-a căutat cineva?

Prîslea sări de la locul său, gîngăvi lung, negăsind cuvintele, apoi turui:

— A zis nea Gicu că el ne-a arat locul. Cînd îi dai bonul de tărîţe?

Taică-său îi plezni după ceafă:

— Mereu te bagi unde nu-ţi fierbe oala, drac împieliţat.

Copilul se retrase într-un colţ, urlînd.

★

Spre seară, mi-am luat rămas bun de la gazde.

În drum spre gară, am încercat să-mi conving prietenul că drumul pe care a apucat nu-i bun. I-am amintit că mai făcuse o boacănă cînd vînduse, pentru şase mii de lei, vatra de casă primită la împroprietărire. Dar pas de te înţelege.

Ne-am despărţit supăraţi.

Acum cînd o vedea că am mai scris şi în ziar, s-a dus prietenia noastră.

TEOHARI OPREA

ÎNVĂŢĂMINTE de PREŢ

— Pe marginea consfătuirii cu cititorii noştri din comuna Stăneşti, raionul Giurgiu —

Ziarul nostru a organizat zilele trecute în comuna Stăneşti, din raionul Giurgiu, o consfătuire cu cititorii săi. Interesul stîrnit de această consfătuire a putut fi apreciat în primul rînd după numărul mare de propuneri — peste 60 — pe care cititorii le-au făcut cu acest prilej.

Numeroşi participanţi la discuţii au subliniat în cuvîntul lor strădaniile ziarului pe linia atragerii ţăranilor muncitori în forme de producţie socialiste şi în munca de sporire a producţiei agricole. Au fost date drept pildă multe articole şi sfaturi agrotehnice, din care ţăranii muncitori au desprins învăţăminte folositoare pentru munca lor de fiecare zi.

Cititorii au arătat, de asemenea, că sînt foarte mult apreciate materialele critice, satira şi umorul, caricaturile etc.

Totodată, s-au făcut auzite şi critici întemeiate privind netratarea în ziar a unor aspecte importante ale muncii din agricultură.

Vrem să fim cît mai mulţi

„Avem în comună două întovărăşiri şi o gospodărie colectivă" — a spus întovărăşitul Alexandru Presuceanu. Întîmpinăm în munca noastră multe greutăţi. Ziarul nostru ne poate da însă un ajutor de preţ ca să le învingem mai uşor". Tov. Petre Cristea, preşedintele gospodăriei colective, a cerut ca ziarul să acorde mai multă atenţie problemelor întăririi sectorului cooperatist. Dacă cu prilejul organizării celor 3 unităţi cooperatiste, din comuna noastră — a spus el, — au primit sprijin din partea presei şi a organelor agricole el a scăzut treptat, treptat, după înfiinţare. Aşa se şi explică de ce în întovărăşirea agricolă „1907" unii membri întîrzie cu executarea muncilor pe terenul întovărăşirii, fapt care dăunează creşterii producţiei agricole pe măsura posibilităţilor. Întovărăşiţii au găsit în ziarul nostru prea puţine articole care să-i ajute la formarea fondului obştesc, la organizarea muncii în întovărăşire.

Însemnate succese au fost obţinute anul trecut de către gospodăria colectivă din comună. Colectiviştii se pot mîndri cu cele peste 500 de kg de grîu obţinute în plus de pe fiecare hectar, faţă de sectorul individual. Nu pot fi însă trecute cu vederea unele încurcături pe care le face gospodăriei S.M.T. Toporu, care nu-şi respectă în întregime angajamentele luate prin contract. În primăvara aceasta, de pildă, gospodăria a fost nevoită să întîrzie însămînţarea porumbului hibrid pe 20 ha. din cauza deselor amînări ale conducerii S.M.T.-ului. Pînă la urmă, colectiviştii au fost nevoiţi să lase alte munci neterminate ca să nu întîrzie prea mult însămînţarea porumbului.

Colectiviştii şi mai ales întovărăşiţii au nevoie să fie mai îndeaproape ajutaţi pentru justa aplicare a asolamentelor, pentru organizarea luptei împotriva eroziunii solului, cît şi pentru găsirea celor mai bune forme de organizare a muncii. Interesante propuneri cu privire la popularizarea în ziar a experienţei înaintate în tarlalizarea terenurilor arabile a făcut tehnicianul agronom Nicolae Enescu.

Să combatem dăunătorii

Aproape că nu a fost participant la discuţie care să nu ridice ca o importantă problemă necesitatea combaterii dăunătorilor. Colectiviştii Tudor Geantă, Victor Şiu şi alţii au subliniat pagubele mari pe care le face buruiana numită lupoaie, îndeosebi în culturile de floarea-soarelui. „Oricît am căutat în ziare, nu am găsit însă sfaturi spre a şti ce să facem pentru a stîrpi această buruiană" — au spus ei. „Puţine îndrumări am găsit şi în privinţa combaterii altor buruieni care ne micşorează recolta furînd hrana plantelor. Colectivistul Şiu a arătat că, dacă pînă nu de mult, prin partea locului nici nu se pomenea despre cultura cartofului, acum această plantă ocupă suprafeţe întinse de teren. Dar uneori producţiile de cartofi sînt mici din cauza atacului dăunătorilor şi a însămînţării pe locuri nepotrivite. Ar fi bine, a spus el, ca ziarul să ne dea sfaturi bune şi cu privire la aceste lucrări.

Alţi cititori au cerut să publicăm cît mai des îndrumări privind combaterea bolilor la păsări şi animale, combaterea dăunătorilor din livezi, grădini de zarzavat şi vii. Preşedintele gospodăriei colective a ridicat şi o altă problemă importantă: „Din cauza timpului ploios, a început să cadă grîul, orzul, secara. Se pune problema: ce putem face? Cum să preîntîmpinăm pagubele în viitor? Există vreun îngrăşămînt care să ajute la întărirea paiului?

★

Multe dintre propunerile făcute se referă la necesitatea popularizării pe scară cît mai largă a experienţei fruntaşilor din agricultură.

Întîlnirea pe care am avut-o cu cititorii din Stăneşti ai ziarului nostru ne-a prilejuit un folositor schimb de păreri.

M. IORDACHE

DIN toată LUMEA

Vapoare atomice de pasageri

Academia de Ştiinţe a Uniunii Sovietice studiază în prezent proiectele pentru construirea unor vapoare de pasageri (transatlantice) atomice, de 10—12.000 tone şi a unor petroliere de 25—30.000 tone.

Preţul de transport al mărfii pe un petrolier atomic va fi cu 45 la sută mai redus decît pe un vas obişnuit, iar viteza va creşte cu 20 la sută.

Amintim de asemenea că pe unul din marile şantiere navale din U.R.S.S. lucrările de construcţie a primului vas spărgător de gheaţă atomic din lume sînt foarte avansate.

O plantă pentru eschimoşi

Eschimoşii din Groenlanda (o insulă acoperită veşnic cu gheţuri, din nordul Europei), sînt rasa cea mai carnivoră din lume. Trăind aproape tot timpul anului în mijlocul gheţurilor, ei se hrănesc exclusiv cu carne şi grăsime de focă şi peşte.

Pentru a adăuga acestui regim exclusiv „carnivor", o serie de vitamine pe care le conţin plantele, s-a încercat de curînd transplantarea în Groenlanda a unei plante din Peru (America de Sud), numită Quinoa. Această plantă constituie alimentul de bază al populaţiei muntene din Peru. Ea creşte pe piscurile munţilor Alpii Cordilieri, pînă la o înălţime de 4.000 metri şi suportă foarte bine frigul şi uscăciunea.

Peruvienii prepară din frunzele de Quinoa, — care sînt foarte zemoase, — diferite supe şi mîncăruri, ba chiar şi o băutură alcoolică asemănătoare berei. Din boabele măcinate se face pîine, iar tulpinile îşi găsesc şi ele felurite întrebuinţări.

Dacă această plantă se va aclimatiza în Groenlanda, eschimoşii vor putea să-şi îmbunătăţească mult hrana lor zilnică.

Un răcitor din... gheaţă!

Inginerul sovietic Krilov, a construit în Siberia o specială un răcitor original. Pereţii, podeaua şi acoperişul acestui uriaş răcitor, cu o capacitate de cîteva vagoane, sînt construite în întregime din apă congelată în timpul iernii. Pe timpul verii — cate dezgheţarea e foarte scurtă — acoperişul răcitorului este învelit cu un strat gros din rumeguş de lemn.

Să cunoaştem şi să combatem dăunătorii culturilor

Principalii dăunători ai lucernei şi trifoiului

Gîndacul roşu al lucernei

Are corpul oval, lung de 5—7 mm de culoare roşie-cărămizie pe partea de deasupra şi cu 9 pete negre. Capul şi partea de dedesubt, a corpului sînt de culoare neagră. Larva insectei este ceva mai mare, de culoare galbenă şi cu negi păroşi.

Gîndacul adult a apărut pe la începutul lunii aprilie. Din aprilie şi pînă în iunie femela depune ouăle în grămezi, de obicei pe partea de dedesubt a frunzelor de lucernă. Din aceste ouă, după o săptămînă, ies larvele care se hrănesc timp de trei săptămîni cu frunzele de lucernă după care se transformă în pupe şi mai tîrziu în adulţi. Apariţia noilor adulţi se prelungeşte pînă în august.

Atît insecta adultă cît şi larva distrug frunzele de lucernă pe care le rod de la margine spre mijloc sau le perforează.

Buburuza lucernei

Este o insectă de 3—5 mm lungime, aproape rotundă, cu corpul bombat în partea de deasupra, de culoare roşie şi cu 24 de puncte negre. Partea de dedesubt a corpului este aproape netedă şi de culoare neagră. Larva este de culoare galben-deschis, cu desene negre şi acoperită cu peri.

Ca şi gîndacul roşu al lucernei, buburuza iernează în trifoiştile şi lucernierele vechi. Din pămînt a apărut în aprilie. Femelele depun ouăle pe partea de jos a frunzelor de trifoi sau lucernă pînă în luna iunie. După o săptămînă de la depunerea ouălor apar larvele. Anul acesta, timpul fiind mai ploios şi răcoros, apariţia larvelor se va putea prelungi şi în luna iulie. Larvele se hrănesc 2—3 săptămîni, apoi se transformă în pupe, iar mai tîrziu apar insectele adulte. Generaţia a doua a insectei se dezvoltă în perioada iulie-septembrie.

Adulţii şi larvele buburuzei se hrănesc cu frunzele de trifoi sau lucernă din care rămîne o pojghiţă subţire ce cu timpul capătă culoarea galbenă.

Metode de combatere

Lucernierele şi trifoiştile atacate în masă de aceşti dăunători se cosesc imediat ce timpul devine favorabil pentru mai multe zile, lăsîndu-se din 10 în 10 m fîşii necosite de 0,5 m. Dăunătorul negăsind hrană în porţiunile cosite o caută în benzile capcană.

În momentul cînd el invadează aceste benzi necosite de trifoi sau lucernă, ele se prăfuiesc cu hexacloran 1,5%, dîndu-se 30 kg la ha, sau cu arseniat de calciu, 12 kg la ha.

Benzile de lucernă sau trifoi ce au fost prăfuite cu hexacloran sau arseniat de calciu nu pot fi cosite decît după 15—20 de zile de la prăfuire, deoarece arseniatul de calciu este otrăvitor, iar hexacloranul dă un miros neplăcut.

Cuscuta sau torţelul lucernei şi trifoiului

Este o plantă parazită de culoare galbenă. Ea se prezintă sub formă de fire ce se răsucesc împrejurul plantei din care-şi suge hrana cu ajutorul unor ventuze. În luna iunie, pe firele de torţel încep să apară numeroase flori mici din care vor ieşi mai tîrziu seminţele. Ele cad pe pămînt şi sînt duse de apă pe alte parcele şi în felul acesta în anul următor vetrele de cuscută se înmulţesc în mare măsură. Acolo unde apare această plantă parazită, plantele de lucernă sau trifoi se îngălbenesc şi se usucă.

Momentul cel mai potrivit pentru distrugerea cuscutei este acum, înainte de înflorire sau de formarea seminţelor.

Se recomandă ca vetrele unde a apărut cuscuta să fie cosite, miriştea arsă şi săpată. Vetrele se stropesc cu soluţie de arsenit de sodiu în concentraţie de 2%, folosindu-se 1 litru la 10 metri pătraţi sau cu dinitroortocrezol (DNOC) 3%, dîndu-se 2 litri la 10 metri pătraţi.

Substanţele chimice recomandate pentru combatere cît şi aparatura necesară se găsesc la secţiile agricole raionale.

Ing. MIHAIL IONIŢĂ

Se dezvoltă cultura viţei de vie în Bărăgan

În ultimii ani lunca Ialomiţei era împestriţată de zeci şi sute de parcele de orez. Aproape de rîul Ialomiţa, la gospodăria de stat Mărculeşti, raionul Slobozia, se întinde terenul celor 52 de hectare de viţă nobilă ale aceleiaşi gospodării. Au început de mult lucrările de întreţinere. Aici lucrează mai mult femei. Culorile vii ale basmalelor se văd de departe. Aneta Corbea, o fetişcană sprintenă de 17 ani, Maria Beniuc, surorile Maria, Olga şi Eufrosina Poiericiuc şi chiar mătuşa Bojana Stere îşi depăşesc zilnic normele de lucru.

Anul trecut, cu toată mana care a atacat producţia de struguri din aceste locuri, gospodăria de stat „1 Mai" a avut o producţie bună. Acolo unde suprafaţa a fost irigată (un teren de 10 hectare) recolta a fost cu 1300 kg la ha mai mare. Anul acesta va fi irigată toată suprafaţa. Se vor iriga de asemenea şi 10 ha de livadă.

★

...Mult mai departe de vie se află o construcţie masivă, impunătoare, înconjurată cu gard de sîrmă. Este sera pentru forţat viţa. Fire de viţă nobilă pregătite aici au fost de mult plantate în diferite părţi ale Bărăganului, mai ales pe coastele nisipoase, unde vor ajuta la fixarea solului. În primăvara aceasta au fost trimise la gospodăria de stat Basarabi, din regiunea Constanţa, ca şi la multe alte gospodării de stat şi colective din regiunea Bucureşti sute de mii de asemenea fire.

Peste 2-3 ani în locul „molanului" negru, care predomină azi prin aceste locuri, călătorul care va străbate cîmpia Bărăganului va găsi aici un „Muscat de Hamburg" rubiniu, sau un tămîios parfumat de culoarea chihlimbarului.

SILVIA NEGREA

SATIRĂ...

FABULE PITICE

Dovleacul

Printre pepeni, pe tăpşan,
Stă dovleacul dolofan,
De-ai jura, privind grăbit,
Că e pepene-altoit —

Şi, trîntit între răzoare,
Dumnealui e cel mai mare.

Chiar să fie cît o stîncă,
Tot gîndacii îl mănîncă!

Trandafirii

Dacă mai şi te socoţi,
Trandafirii din grădină
Au aceeaşi vîrstă toţi
Şi primesc la fel lumină.

Iată, rîd cu drag, la fel
Cînd se desghioacă-n soare

Îndesatul boboce!
Sorocit să fie floare.

Dar, uimit, abia acum
Vezi că nu au toţi parfum!

STELIAN FILIP

Unde-s gîndacii?

Mă duc zilele trecute la cîmp să mai văd cum stau grîiele. Umblu eu pe un loc, mă aplec ici, mă uit dincoace. Ei, drăcie. Grîul, ovăzul şi porumbul parcă erau fierte. Se gălbejiseră. Nu numai la mine, ci şi la vecini. Smulg cîteva firişoare de grîu şi mă zgîiesc ca năucul. Rădăcinile forfecate, tulpiniţele zimţuite pînă la vîrf. Mă uit iar, poate descopăr vreo urmă de duşman. Nimic. Smulg atunci din mai multe locuri grîu, ovăz şi porumb şi fac un snopuleţ. Mă gîndii aşa, mă duc la sfatul popular, la noi, în comuna Străoane. O să stau de vorbă cu agronomul, cu Năică. Trebuie să ştie el ce-i de făcut. Aici, grîiele-s mîncate de gîndaci. Poate îmi dă vreun praf ceva, să-l arunc în lan, să piară lighioanele care macină grîul.

M-a ascultat agronomul. Că el totdeauna te ascultă. De privit, privea undeva peste drum şi căsca. Îmi zice: „Mergi 'mneata!e cu snopişorul la raion, la secţia agricolă. Îţi dau şi hîrtie, adresă de..." Aha — îmi zic. Să ştii că aşa se omoară gîngăniile anul ăsta. Cu hîrtii. Cînd or afla bărzăunii că am la mînă adresă împotriva lor, că adică i-am reclamat la raion, la Panciu dau bir cu fugiţii...

M-am dus şi la raion, la secţia agricolă. Erau mai mulţi într-un birou. Care mai de care mai ocupat: unul vorbea la telefon şi rîdea. Altul făcea nişte pătrăţele pe hîrtie şi scria în ele cîte o literă. Arăt eu snopişorul cu grîu şi cu porumb mîncat de gîngănii. Unul înalt mă întrebă repede: „Da gîndacii care zici că-i mănîncă pe grîu, unde-s?" Şi întinde gîtul aşa uitîndu-se pe lîngă mine, de parcă pe acolo ar fi umblat gîngăniile. „Gîndacii? zic. Păi nu erau azi dimineaţă nicăieri, nu i-am văzut. „Atunci ce cauţi aici fără gîndaci? mă ia la rost cel lung. Cum să ghicim noi de care or fi. Trebuia să-i prinzi!" De, taică, le răspund eu. Bine ar fi fost să poci. Da' am 73 de ani. Şi pînă să mă aplec eu să-i văd, m-au văzut ei pe mine. Or fi spălat putina. Dar altfel nu se poate să-i stîrpim? Poate mergeţi careva cu mine pînă acolo. Că nu-i departe locul. Numai doi kilometri pînă colea, la Răzoare. „Ce să mergem, face cel cu pătrăţele pe hîrtie. Nu vezi că sîntem ocupaţi?" „Vasăzică — mai îndrăznesc eu — cum facem cu grîul ăsta?". „Facem o adresă la regiune, zice cel lung. Îţi dăm o hîrtie, la mînă. Te duci cu ea la Galaţi.

M-am înapoiat în sat. M-am sfătuit cu oamenii. Să ne ducem tocmai la regiune? „Mă, Ghiţă, n-ar fi rău, mi-a spus un vecin, Niculae. Da' dacă s-o găsi şi pe acolo careva să-ţi ceară gîndacii, să-i vadă? Şi cum noi nu putem pune mîna pe ei, te pomeneşti că ne trimite tot cu hîrtie în regulă, de data asta tocmai la minister, la Bucureşti. N-ar' să fie păcat de bănuţii cheltuiţi cu drumul? Mai bine să scrim o scrisoare la jurnal. Ne costă numai 55 de bani. Şi poate căpătăm şi răspuns bun, cum să facem cu gîngăniile din lan.

Şi iată aşa m-am aşternut la scris. Poate citind cele de faţă, află şi tovarăşii de la minister. Şi în locul nostru, trimit ei agronomilor noştri de la comună şi de la raion niscaiva gîndaci, măcar... fotografiaţi, dacă nu vii. Ca să vadă şi ei cum arată cei care mănîncă grîul şi porumbul. Iar pe lîngă poze, le-or trimite, mă gîndesc, şi cîte o... adresă.

GHIŢĂ GHEORGHIU
ţăran muncitor
din comuna Străoane
regiunea Bacău
pt. conf. AL. RAICU

Umor sovietic

PORCUL

de FELIX KOTTA

Văzuse porcul pentru-ntîia dată
O girafă — vieţuie cam
ciudată:
„Ţi, bre! Cui oare ar putea
să-i placă,

Cînd ea nu-şi vîră labele
în troacă!
Aşa mare — cu pene
să se-mbrace,

Altfel ca celelalte dobitoace!
Şi n-are nici copite! E o slută,
Şi pe de-asupra încă prea
crescută!"

Şi porcul, grohăind greoi,
Se-ntinse foarte mîndru
în noroi...

În romîneşte de IGOR BLOCK

...şi UMOR

DIN EXPERIENȚA GOSPODĂRIILOR COLECTIVE ȘI ÎNTOVĂRĂȘIRILOR AGRICOLE

INIȚIATIVA

De unde anume a pornit inițiativa, nimeni nu poate să-ți spună exact. Părerile sînt împărțite, iar discuțiile — cînd vine vorba despre inițiativă — sînt aprinse. Cei de la întovărășirea „Dezrobirea" din comuna Cuscioarele sînt categorici: noi am luat primii hotărîrea, de la noi a pornit și inițiativa. Și le dai dreptate. Pînă îi auzi pe cei din Cupele care susțin sus și tare că în aceeași zi s-a luat și la ei hotărîrea. Iar cei din Vînătorii Mari spun că ei s-au gîndit cu multă vreme înaintea celorlalți la o asemenea treabă bună.

Asupra unui singur punct sînt ... să toți de acord. Și anume, că ... de unde s-ar fi pornit, important este că inițiativa a fost bună, că e aplicată și că musai va da roade.

Despre ce e vorba? Vă lămurim de îndată. S-au format în raionul Titu, ca pe întreg întinsul țării dealtminteri, zeci de întovărășiri agricole. In ele, oamenii care s-au înscris au adus pe lîngă pămînt și unele obiceiuri vechi, specifice celui care muncește de unul singur pe o bucată mică de teren, individualului. Așa se face că în numeroase întovărășiri munca se desfășoară încă tot după calapoade vechi, parcelat. Doar unele lucrări de bază ca aratul și recoltarea se execută cu mașinile S.M.T.-urilor. Și nici acestea peste tot.

Lipsea deci o educare temeinică a oamenilor în spiritul muncii în comun, în formarea spiritului de proprietate obștească. Cei dintîi care au sezisat acest lucru au fost comuniștii din organizațiile de bază. Și pentru că sezisarea singură nu ajunge niciodată, cu sprijinul activiștilor comitetului raional de partid din Titu au trecut la treabă.

La prima adunare generală a întovărășiților din Cășcioarele s-a aprobat propunerea făcută de mai mulți membri, de a se rezerva un lot oarecare, a cărui producție să nu fie împărțită, ci valorificată, iar din sumele realizate să se treacă la constituirea fondului de bază al întovărășirii. Mai mult, S-au făcut și alte propuneri, îmbrățișate de asemenea cu căldură. Din fondul de bază să se achiziționeze 4 atelaje, 10 stupi, 40 prășitori, 100 oi, precum și îngrășăminte chimice care să ajute la sporirea recoltelor.

Așa a pornit inițiativa! Cei de la întovărășirea „Pionierul" din Cupele și-au propus ca din fondul de bază să cumpere 200 de oi, cei din Potlogi să valorifice producția de pe un lot de 2 ha semănat cu cartofi și alții, și alții.

La întovărășirea „Victoria Socialismului" din comuna Ghinești, discuțiile din adunarea generală au fost mai înfierbîntate

— Dacă-i vorba să ne punem temelia unui fond de bază, apăi să punem temelie așa cum trebuie, sănătoasă.

Și pentru că cei din Ghinești nu sînt oameni să se încurce cu fleacuri, au hotărît să rezerve pentru fondul de bază un lot de 24 hectare de la punctul Valea Hotarului. Din acestea, 22 ha sînt semănate cu grîu, iar 2 ha cu ovăz furajer. De ce ovăz furajer? veți întreba. Păi întovărășiții noștri sînt oameni chibzuiți. Din banii realizați după predarea recoltei, vor să cumpere 3 perechi de boi, 3 pluguri, 2 prășitori și 3 tone de superfosfat. Acu', plugurile, prășitorile, nu cer ele de mîncare, da' boilor musai să le dai. Asta-i deci rostul celor 2 hectare semănate cu ovăz furajer.

Își muncesc întovărășiții din Ghinești cu multă dragoste pămîntul cu care au venit în întovărășire. Și e firesc să fie așa. Dar să-i vezi pe de-alde Petre Alexandru, Ion Stoica, Marin Popescu, Ion Bobe, Vasile Neguț și alții lucrînd la plivitul și grăpatul grîului de pe parcelă și atunci ai să înțelegi ce înseamnă muncă strașnică. Nu-i vorbă, primesc plată pentru fiecare zi-muncă — 7 kg de grîu pentru plivitul unui hectar și 25 lei grăpatul — dar nu-i numai asta.

Parcela de 24 hectare de grîu reprezintă numai un început, primul pas am spune pe drumul muncii în comun, pe drumul dezvoltării mai departe a fondului obștesc. Și în felul în care îngrijesc întovărășiții din Ghinești de lotul acesta, în mîndria cu care-ți vorbesc de el și ți-l arată, ghicești fără greutate că inițiativa cea bună va da roadele așteptate.

O chibzuială bună

Intr-un timp nu prea îndepărtat, printre membrii gospodăriei colective „Lupta pentru pace" din Velența, regiunea Oradea, se vîntura ideea despre nerentabilitatea vacilor de lapte. Treptat ideea aceasta a cîștigat atît de mult teren, încît unii dintre colectiviști se și gîndeau la desființarea fermei de vaci. Și poate că lucrurile ar fi ajuns într-adevăr acolo, dacă nu s-ar fi aflat printre colectiviști oameni înzestrați cu mult simț gospodăresc, cum sînt actualul președinte Nicolae Oprea și socotitorul Iosif Molnar. Ei au dovedit în mod practic că ferma de vaci poate și trebuie făcută rentabilă. Și iată cum:

Inainte vreme, hrana vacilor gospodăriei nu era alcătuită decît din coceni uscați, trifoi, lucernă, fîn și paie. Nici un fel de concentrate. Nici tărîțe, nici borhot, nici șroturi. In asemenea condiții, vacile nici nu puteau să dea producții mari de lapte. Și dacă astfel de furaje nu s-ar fi găsit, mai treacă meargă. Dar de la gospodărie și pînă la fabrica de spirt „Victoria" — unde puteau găsi borhot în permanență și în cantități mai mari decît nevoile gospodăriei — nu-s decît doi pași. Numai că deh, borhotul nu voia să vină singur la colectiviști, iar ei nu se duceau să-l ia de la „Victoria". De altfel, unii socoteau că nici n-ar fi cu cale să se facă cheltuieli în plus pentru tărîțe, șroturi sau borhot, cînd și așa aveau prea multe paie sau coceni.

Curînd însă, au văzut cît de greșit priviseră problema. Introducerea în hrana vacilor cu lapte a borhotului, a șroturilor și tărîței a făcut să crească simțitor producția. De unde înainte nu mulgeau de la o vacă decît 8-10 litri lapte zilnic, au ajuns acum la cîte 14-15 și chiar 16 litri. In 1956, cele 17 vaci ale gospodăriei au dat o cantitate medie de 3.285 litri lapte. Iar în 1957 producția a fost mereu în creștere. In lunile ianuarie și februarie, gospodăria valorificase, de la 15 vaci pe care le mulgea 8.000 de litri lapte. In martie, producția s-a ridicat la 5.830 de litri. In aprilie — la 5.943 de litri. Iar în prima jumătate a lui mai a fost deja realizată cantitatea de 3.500 litri.

In privința cheltuielilor făcute, socoteala e pe cît de simplă, pe atît de concludentă. O vacă consumă zilnic, în afară de furaje sau de iarbă, cîte 10 kg de borhot, ceea ce costă foarte puțin. E nevoie să mai comparăm surplusul de venit realizat din cei 5-6 litri lapte spor pe zi cu banii care se cheltuiesc în plus? Iar cînd borhotul e înlocuit prin șroturi sau tărîțe — cîte 2 kg — cheltuielile făcute zilnic pentru fiecare vacă se ridică la 2,50 lei. Și în acest caz diferența dintre cheltuială și venit e edificatoare.

Acum colectiviștii din Velența se gîndesc să folosească pentru hrana vacilor de lapte resturile din grădina de legume. Este o idee înțeleaptă. Dacă n-ar fi vorba decît despre 40—50 de tone foi de varză — care nu-i costă nimic și sînt o hrană minunată pentru vaci, dar care în trecut putrezeau nefolosite — și încă e destul. Producția de lapte va spori mult prin introducerea lor în hrana vacilor, în vreme ce cheltuielile ar rămîne aceleași.

De bună seamă că experiența colectiviștilor din Velența este pozitivă. Ea arată că folosirea resturilor din grădina de legume și a reziduurilor pe care și le pot procura de la diferite fabrici și instituții la prețuri mici, duce la sporirea continuă a producției de lapte și la creșterea veniturilor gospodăriei. Dar această experiență bună nu trebuie considerată decît ca un început. Este nevoie ca acest început să fie continuat și, mai ales, lărgit. Gospodăria trebuie neapărat să cultive și alte plante furajere pentru hrana animalelor. Ar fi indicată mai cu seamă sfecla furajeră. In același timp, ar fi cazul să se treacă, în sfîrșit, la practica însilozării, pe care încă n-o aplică. In acest caz, producția de lapte ar spori mereu. Și atunci cu siguranță că toți colectiviștii vor ajunge la convingerea că ferma de vaci este o ramură de producție deosebit de rentabilă pentru gospodăria colectivă, mai ales cînd aceasta este situată în imediata apropiere a unui oraș, așa cum este cazul celei din Velența.

NICOARA COSAȘU

Plantatul roșiilor

In sectorul legumicol al gospodăriei agricole de stat „Dunărea", din regiunea Galați, muncitorii încep plantatul răsadurilor de roșii în cîmp.

In fotografie: fruntașele în muncă Irina Bunea și Domnica Pavel selectînd cu grijă plăpîndele tulpinițe de roșii ce tocmai au fost aduse de la răsadniță.

O răsplată binemeritată

Muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii de la Gospodăria agricolă de stat Odobești, sub conducerea organizației de partid și mobilizați de comitetul de întreprindere, au desfășurat larg întrecerea socialistă în anul 1956, îndeplinind planul producției globale în proporție de 130 la sută și reducînd prețul de cost al producției în medie cu 10 la sută.

Succesele obținute au adus gospodăriei în anul 1956 un beneficiu net de peste 3 milioane lei. Datorită creșterii productivității muncii, cîștigul mediu al salariaților gospodăriei a crescut cu 23 la sută.

Pentru aceste frumoase realizări, Consiliul de Miniștri al R.P.R. a distins Gospodăria de stat Odobești cu Diploma de evidențiată pe țară și cu un important premiu în bani.

Cu prilejul înmînării diplomei, care a avut loc zilele trecute într-un cadru festiv, inginerul-șef al gospodăriei, Aurel Blidaru, șefii de secție Cara Constantin și Ilopu Mihai, brigadierii Boimatu Gheorghe și Dragotă Barbu, tractoristul Vieru Ilie și muncitorul Niță Ioan, și-au luat angajamentul, în numele tovarășilor lor de muncă, de a lupta și de-acum înainte pentru a menține gospodăria lor unitate rentabilă.

Și noi putem lucra a zecea zi din decadă cu carburanți economisiți

Zilele trecute am fost, fără să vreau, oaspetele „Zilei tractoristului" de la S.M.T. Inotești, regiunea Ploești. Mecanizatorii acestei stațiuni fruntașe sărbătoreau în cadrul unui festival artistic și al unei mese tovărășești încheierea cu succes a muncilor de primăvară în unitățile agricole deservite de stațiune.

Cu acest prilej am aflat că și vrednicii mecanizatori din această stațiune au hotărît să urmeze pilda tractoriștilor din brigada a 13-a de la S.M.T. Cobadin, regiunea Constanța, de a lucra a zecea zi din decadă cu carburanți economisiți.

Șeful brigăzii a 13-a, tov. Dinu Gr. Ion, mi-a spus:

— Cu toate că noi nu avem aceleași condiții de lucru ca tovarășii noștri de la Cobadin, am reușit totuși în primăvara aceasta să economisim cantități importante de carburanți. Brigada noastră, formată din 6 tractoare KD și MTZ, a avut planificat să realizeze 404 hantri și a realizat 1.160 hantri, adică și-a îndeplinit planul în proporție de 287 la sută.

Cum am reușit toate acestea? In primul rînd datorită faptului că lucrăm permanent la gospodăria colectivă din Baba Ana, comună pe care o deservim de mai mulți ani în șir. Folosirea judicioasă a puterii tractoarelor cît și respectarea strictă de către tractoriști a îngrijirilor tehnice ne-au permis nu numai să obținem însemnate depășiri ale planului de producție, dar să și facem economii de piese de schimb, materiale și carburanți.

Economiile realizate se ridică la peste 10.000 lei, din care **peste 2.500 lei numai la motorină și benzină de pornire**. Cele 1.500 kg motorină economisite, calculate la consumul nostru mediu zilnic de aproape 400 kg motorină, ne ajung să executăm cu brigada lucrările planificate timp de aproape 4 zile. Dacă socotim că în actuala campanie nu am lucrat din plin nici 4 decade, rezultă clar că **economiile de combustibil realizate ne-au permis ca o zi din decadă să lucrăm cu carburanții economisiți în cursul celorlalte 9 zile din decadă.**

5.000 aparate de radio

Colectivistul Iaia Mamut din satul Izvoru Mare, raionul Medgidia, s-a mutat de curînd într-o casă nouă pe care și-a construit-o din cîștigurile ce i-au revenit în gospodăria colectivă. Asemenea lui Iaia Mamut și-au schimbat viața mulți locuitori din satele dobrogene, care au început să-și muncească laolaltă pămîntul cu mijloace mecanizate. Din anul 1950 și pînă în prezent peste 12.500 de familii de colectiviști din regiunea Constanța și-au construit case noi, ceea ce nu s-a petrecut în satele dobrogene nici în 20 de ani de guvernare burghezo-moșierească. Totodată aproape 5.000 colectiviști din regiune și-au cumpărat aparate de radio, iar alte 2000 familii de colectiviști și-au instalat în casă lumină electrică.

Intîlnire cu un brigadier fruntaș

Pentru prima oară, numele lui Grigore Toma Ion l-am auzit în treacăt, într-unul din birourile trustului G.A.S. al Capitalei.

Aflasem atunci că e vorba de un fruntaș în producție, brigadier legumicol din gospodăria de stat Balteni

De curînd, poposind în această gospodărie, am întîlnit numele lui Grigore Toma Ion, pe panoul fruntașilor în producție din gospodărie.

Am aflat de la directorul gospodăriei că brigada lui Grigore Toma a obținut anul trecut o producție medie de 29.000 kg. ardei grași la ha, iar la cultura roșiilor timpurii, 24.000 kg. la ha.

L-am întîlnit pe harnicul brigadier la secția Confești, îndrumîndu-i pe muncitorii care tocmai amenajau terenul în vederea plantării răsadului de ardei. Era în una din primele zile frumoase ce au urmat perioadei de ploi din ultima parte a acestei luni. Printre cei aproape 500 de muncitori ce împînzeau grădina, lucrînd cu rîvnă pentru a recupera timpul pierdut din cauza ploilor, se aflau și cei din brigada I, brigada lui Grigore Toma.

Maistrul legumicol Grigore Toma Ion nu este în vîrstă — are abia 32 de ani. Din cîte am aflat, roadele muncii lui au fost cu mult mai spornice decît ale altora. De ce?

— Iată, mi-a spus el, scoțînd un mic carnet din buzunar. Aci se găsește răspunsul.

In carnet, nu erau notate cine știe ce metode speciale. Era vorba numai de aplicarea cu pricepere și conștiinciozitate a regulilor agrotehnice.

Gunoitul terenului, ogorul de toamnă, menținerea apei în sol, controlul și tratarea semințelor, producerea unui răsad viguros și plantarea acestuia în epoca optimă, întreținerea bună a culturilor, folosirea îngrășămintelor chimice și bacteriene, — iată pe scurt ce cuprindeau filele micului carnet. Și totuși... Pe lîngă măsurile agrotehnice arătate mai sus, era vorba și de modul în care a fost organizată munca în această brigadă. Ori tocmai în aceasta constă secretul succeselor maistrului legumicol Grigore Toma Ion. Dacă brigada sa a reușit să execute la timpul potrivit toate lucrările, dacă oamenii sînt mulțumiți obținînd un cîștig mediu mai ridicat decît în alte brigăzi, aceasta se datorește spiritului organizatoric al brigadierului, inițiativelor sale, felului în care a știut să îndrumeze și să supravegheze munca echipelor de care răspunde. Și acesta e un lucru atît de prețios, încît ar trebui neîndoielnic să fie urmat de cît mai mulți tehnicieni din gospodăriile noastre agricole de stat.

I. DRĂGANESCU

Crește volumul contractărilor de cereale

Ca și în alte comune ale țării, un număr tot mai mare de țărani muncitori din satul Crovu — comuna Ghimpați, regiunea București, încheie contracte cu cooperativa pentru a vinde statului din cerealele ce le vor prisosi. In fotografie: țăranul muncitor Dumitru Zamfir iscălește contractul pentru 1.000 kg porumb, primindu-și arvuna în bani.

Foto: Picher Severin

Cînd lipsește exemplul personal

(urmare din pag. I-a)

și interesul și datoria față de stat, — țăranii muncitori Niculae Dalban (care a contractat 1.000 kg porumb), Radu Nicolae (care a contractat 800 kg porumb și 200 kg. grîu), Ion Halmade (care a contractat 200 kg grîu și 200 kg porumb), și mulți alții.

In total, țăranii din Răcăciuni au contractat pînă la data de 25 mai 7.000 kg de grîu și porumb.

Cu o rîndunică însă, nu se face primăvară după cum nici cu cantitățile contractate de către harnicii țărani muncitori arătați mai sus, nu se poate îndeplini planul de contractări al comunei Răcăciuni, care este de 40.000 kg cereale.

Dacă mai avem în vedere, pe lîngă lipsa exemplului personal al tovarășilor care ar trebui să stea în frunte la contractarea cerealelor, și faptul că delegatul I.C.S. „Recolta" Grigore Leșeanu s-a prezentat în comuna Răcăciuni abia acum cîteva zile, și că în cele opt sate ce aparțin acestei comune nu s-a deplasat nimeni, — nici de la sfatul popular, nici de la cooperativă, nici de la I.C.S. „Recolta" pentru a-i lămuri pe țăranii muncitori că este în interesul lor să contracteze cereale cu statul — este ușor de înțeles de ce comuna Răcăciuni stă așa de prost cu contractarea cerealelor.

Cei vinovați de această rămînere în urmă pot însă și trebuie să-și schimbe felul de muncă. Ei au datoria să facă totul ca în curînd planul la contractarea cerealelor pe comună să fie îndeplinit și chiar depășit. Exemplul personal pe care tovarășii din fruntea comunei trebuie să-l dea va mobiliza, firește, pe toți producătorii agricoli din Răcăciuni.

Reduc cheltuielile de producție

Mărimea prețului de cost al diferitelor produse agricole depinde, pe de o parte, de cantitatea de produse obținute, iar pe de alta, de volumul cheltuielilor de producție realizate. In gospodăriile agricole de stat aceste două elemente fundamentale ale prețului de cost sînt planificate în fiecare an, permițînd să se cunoască dinainte atît prețul de cost ce trebuie realizat, cît și părțile care-l compun. In acest fel, fiecare gospodărie are în față, în tot timpul anului, un ghid prețios care înlesnește desfășurarea unei activități cît mai economice.

Respectarea cu strictețe a măsurilor agrozootehnice, a consumurilor specifice și a cheltuielilor prevăzute în plan are o deosebită importanță pentru realizarea unor producții mari și cu un preț de cost redus.

De curînd, am vizitat două gospodării de stat din regiunea Iași pentru a vedea rezultatele lor pînă în prezent în ceea ce privește cheltuielile și îndeosebi plata muncii la lucrările deja executate. Atît la gospodăria Cotnari, cît și la gospodăria Bucium, unde sectorul viticol este dezvoltat, dezgropatul, tăiatul, copcitul și arăcitul viei s-au efectuat cu economii de salarii, făcîndu-se o plată a muncii cît mai justă. Intr-adevăr prima gospodărie a realizat la aceste trei lucrări o economie totală de 20.474 lei, iar a doua de 47.814 lei.

Una din cauzele care au ajutat la obținerea acestor rezultate a fost considerarea reală la plata muncii a factorilor care îngreunează sau ușurează munca, după caz. Astfel, la lucrările de dezgropat, tăiat și copcit, s-a avut în vedere numărul de coarde de la butuci, iar la arăcit, natura solului, mai greu sau mai ușor.

La gospodăria Cotnari, au fost realizate economii și la lucrările de investiții executate în regie. Numai la lucrările de alimentare cu apă s-au economisit, pînă acum, 30.726 lei. In același scop, confecționarea bazinelor de stropit ce se vor instala în vii nu se mai execută la sediul gospodăriei, ci în apropierea gării Cotnari. Prin evitarea transportului de ciment și balast de la gară la gospodărie, între care există o distanță de circa 5 km pe drumuri situate pe pante apreciabile, se va face o însemnată reducere a cheltuielilor necesare executării acestor bazine.

In aceste două gospodării, viile fiind amplasate pe terenuri înclinate, mecanizarea lucrărilor nu se poate face întotdeauna cu succes. Totuși, prima lucrare a solului din vie nu se lucrează manual, decît într-o proporție foarte mică, mult mai mică decît era prevăzută în plan. De exemplu, la gospodăria Cotnari, această lucrare s-a făcut numai 10 la sută manual, iar la gospodăria Bucium aproape deloc.

SEB. PLEȘOIANU

Experimentarea sistemului îmbunătățit de salarizare

Cîștiguri sporite

La gospodăria agricolă de stat din Frumușița, regiunea Galați, tractoriștii lucrează de zor la prășitul culturilor de porumb, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr. Sînt veseli cu toții. Au și de ce, dealtfel. Au terminat campania de însămînțări cu bine, recolta se arată frumoasă, iar răsplata de la sfîrșitul lunii a fost și ea bună. Au cîștigat bine tractoriștii care au muncit cu spornicie. Au fost și din aceia care obișnuiți să dea din colț în colț, căutînd umbra și locul ferit de vînt, învîrtindu-se mai mult prin jurul cantinei și dormitorului s-au cam păcălit la „socoteală". Căci noul sistem experimental de salarizare introdus și la gospodăria de stat „Brateș" e un judecător drept al muncii depuse: muncești cu nădejde și bine — la fel este și salariul. Chiulești și lucrezi prost — apoi fluieri a pagubă în pungă. Acum, după o lună de la introducerea noului sistem îmbunătățit de salarizare, s-au și plătit salariile.

S-au adunat mic și mare să afle cum e cu socoteala cea nouă. E adevărat, regulamentul a fost prelucrat cu oamenii, s-a discutat pe brigăzi, a fost comentat cu însuflețire. S-a stabilit ca la gospodăria de stat „Brateș" să se aplice sistemul acordului simplu. Unii dintre cei care se cam lasă pe tînjală, ca de pildă, tractoriștii Ion Paști și Andrei Niculiță, nu prea s-au bucurat!

Intr-adevăr, Ion Paști a primit 628 lei pe luna aprilie, în loc de 650 lei, cît era salariul de bază. De ce? Pentru că în vreme ce zoreau în campania însămînțărilor, Ion Paști adeseori se plimba.

Totodată însă, Dominteanu Petre, alt tractorist din brigada de la centrul gospodăriei, muncind cu vrednicie a încasat pe luna aprilie suma de 1.324 lei. Demn de subliniat e că anul trecut în aceeași lună, aprilie, muncind la fel de bine tractoristul Dominteanu Petre nu a cîștigat decît 910 lei.

Astfel, și la gospodăria de stat „Brateș" experimentîndu-se noul sistem îmbunătățit de salarizare, suma lefurilor efectiv plătite s-a apropiat mai mult de valoarea volumului de muncă prestat. Majoritatea tractoriștilor și a muncitorilor din diferite sectoare de muncă au cîștigat în luna aprilie mai mult decît în perioadele corespunzătoare ale anului trecut. Aceasta i-a însuflețit pe mecanizatori și pe ceilalți muncitori să muncească mai spornic, de pildă, la îngrijirea culturilor și pregătirea utilajului agricol pentru recoltare. Iar calitatea muncilor a crescut simțitor, căci simțul de răspundere al tractoriștilor s-a mărit cu mult.

GH. PETRE

Cadre bine pregătite pentru agricultură

Intr-o vitrină din plin centrul orașului Craiova este expus un tablou reprezentînd pe cei 41 absolvenți ai școlii tehnice speciale de doi ani, care pregătește cadre pentru gospodării colective. Sînt tineri veniți din toate colțurile regiunii, și chiar din regiunile învecinate, pentru a-și însuși agrotehnica și a deveni cadre bine pregătite ale agriculturii noastre.

Timp de doi ani încheiați, acești tineri au muncit într-una. Ajutați de profesorii M. Lemneanu, F. Popescu, Z. Călimănescu și alții, ei au căpătat temeinice cunoștințe de fitotehnie, legumicultură, pomicultură, viticultură etc. La examenele de sfîrșit de an, toți cei 41 elevi au fost declarați absolvenți, majoritatea obținînd note de 4 și 5. In mod deosebit s-au evidențiat la învățătură Constantin Georgeta, David Demea, Nicolae Moculescu și Vasile Ginagă, care și-au trecut toate examenele cu nota 5.

In prezent, noii absolvenți au plecat în diferite gospodării colective, unde își vor consolida cunoștințele dobîndite în cursuri prin îmbinarea teoriei cu practica. Apoi se vor prezenta la examenul de diplomă. Iar după ce vor deveni tehnicieni agronomi, vor fi repartizați în unitățile agricole socialiste pentru a contribui prin cunoștințele lor la obținerea unor recolte din ce în ce mai bogate.

PAUL DINE
corespondent

Pregătirea tuberculilor de cartofi și a terenului pentru plantarea de vară

Pentru plantarea de vară a cartofilor se pot folosi tuberculi vechi sau din anul acesta.

Tuberculii ce urmează a fi folosiți pentru plantările de vară trebuie să fie sănătoși, de mărime mijlocie (mărimea oului de găină) și cu bună putere de încolțire. De aceea, cartofii trebuie sortați cu grijă, înlăturîndu-se cei stricați, tăiați cu unelte sau roși de insecte, șoareci, etc.

Redăm mai jos modul cum trebuie iarovizați tuberculii vechi în vederea plantării de vară.

Inainte de iarovizare tuberculii nu se tratează cu soluție de formalină căci ea atacă colții la temperaturi mai ridicate de 15 grade.

Iarovizarea se începe la sfîrșitul lunii mai, începutul lui iunie, în încăperi luminoase (camere de locuit, șoproane, salvane sau chiar sub pomi) astfel ca razele soarelui din orele cele mai călduroase ale zilei să nu vatăme tuberculii sau colții apăruți. Cartofii se așează pe rafturile polițelor, în lădițe speciale pentru iarovizare, pe podea sau sub pomi într-un singur strat. Sub pomi sau în încăperile cu podea de pămînt se așterne sub tuberculi un strat de 10—15 cm paie uscate sau coceni.

Cartofii puși la iarovizat se verifică și se întorc pe partea opusă din 7 în 7 zile pentru ca toți colții să fie luminați la fel. Altfel, colții din partea de jos a tuberculilor cresc prea lungi și se rup la plantare.

Tuberculii stricați, încolțiți sau cu colții ca firul de ață se înlătură.

In regiunile de munte se recomandă ca plantarea de vară să fie începută în jurul datei de 1—5 iulie iar în cele de cîmpie la 10—20 iulie.

Inainte de plantare tuberculii se udă din cînd în cînd cu apă, avîndu-se însă grijă ca apa să nu bălească sub ei

Pentru reușita culturii de vară a cartofului un rol însemnat îl are și buna pregătire a terenului. Pămîntul arat din toamnă sau primăvara devreme trebuie întreținut curat și afînat pînă la plantare.

In luna mai au căzut ploi multe care au bătătorit suprafața pămîntului și au înlesnit creșterea viguroasă a buruienilor. Este, necesar deci ca terenurile unde se vor face plantări de vară să fie lucrate ori de cîte ori este nevoie cu prășitorile sau cu cultivatoarele urmate de grapă. Cel mai recomandabil este să se execute o arătură cu plugul fără cormană, care nu întoarce brazda ci doar afînează pămîntul, ajutînd astfel la păstrarea apei în sol.

Ing. V. COMARNESCU

TÎRGUL MOȘILOR 1957

Pentru a doua oară după 23 August 1944, la 1 iunie a.c. se va deschide la Obor tradiționalul Tîrg al Moșilor.

Ultima dată cînd s-a ținut Tîrgul oficial al Moșilor a fost în 1937. De atunci și pînă anul trecut, timp de 19 ani, nu aveau loc decît tradiționalele tîrguri în care se vindeau oale, străchini, basmale și alte obiecte legate de pomenirea morților.

Incepînd de anul trecut, s-a reluat oficial ținerea Tîrgului Moșilor, bineînțeles, de astă dată în condițiile oferite de regimul de democrație populară. Astfel, zeci de gospodării colective și de producători individuali din regiunea București și din alte regiuni, și-au putut desface produsele în condițiile cele mai avantajoase. Oamenilor li s-au pus la îndemînă nu numai chioșcuri și standuri pentru vînzarea agro-alimentelor, ci au fost și magazii pentru depozitarea produselor și dormitoare unde să-și găsească loc de odihnă, nemaifiind nevoiți să caute adăpost la hanuri

Anul acesta, Sfatul Popular al Capitalei pregătește producătorilor aceleași înlesniri ca să-și poată desface cît mai bine mărfurile în cadrul Tîrgului Moșilor.

In prezent, terenurile pe care va avea loc Tîrgul Moșilor sînt un vast șantier. Secția comercială a sfatului popular, ca și direcția Halelor Obor, lucrează pentru o cît mai bună reușită a Tîrgului. De asemenea, și secția culturală a sfatului popular pregătește tot felul de distracții și manifestări culturale și artistice atît în incinta Tîrgului, cît și în grădina Heliade.

Tîrgul va ține pînă la 1 iulie a.c.

CRONICA EXTERNA

„Afară cu cotropitorii americani"

De cîteva zile, pe insula chineză Taivan se desfășoară evenimente deosebit de semnificative.

Se știe că după victoria revoluției populare din China, resturile armatelor ciankaisiste s-au refugiat pe insula Taivan. Cu ajutorul trădătorului Cian Kai-și, imperialiștii americani au cotropit această insulă chineză bogată și împiedică eliberarea ei de către forțele armate ale Republicii Populare Chineze. Populația de peste 6 milioane oameni a insulei Taivan nu a încetat însă nici o clipă lupta sa dreaptă, pentru izgonirea cotropitorilor străini.

Cînd zilele trecute s-a răspîndit vestea că sergentul american Reynolds l-a ucis în mod barbar pe un chinez de pe această insulă fără a fi pedepsit pentru această crimă, populația insulei a dezlănțuit o puternică mișcare de protest împotriva cotropitorilor americani. Astfel, locuitorii orașului Taipe (principala localitate a Taivanului) au devastat complet localul ambasadei S.U.A., rănind grav opt funcționari americani, ca și pe însuși ministrul de externe al guvernului ciankaisist.

Trupele ciankaisiste n-au reușit să curme nici pînă acum puternica mișcare antiamericană din Taipe și alte orașe ale Taivanului.

Cercurile conducătoare din S.U.A. au primit cu multă îngrijorare veștile alarmante care sosesc din insula Taivan. Ele s-au convins că în pofida celor un miliard de dolari acordați clicii lui Cian Cai-și, populația Taivanului se pronunță ferm împotriva transformării insulei într-o bază militară americană.

Împotriva experiențelor cu armele termo-nucleare

Zi de zi se întărește în toate țările lumii larga mișcare populară pentru încetarea experiențelor cu armele termonucleare (atomice și cu hidrogen). Propunerea guvernului sovietic, ca cele trei țări care posedă aceste arme — S.U.A., U.R.S.S. și Anglia — să înceteze imediat toate exploziile experimentale atomice, a avut un larg răsunet în lumea întreagă. Opinia publică mondială a condamnat cu multă severitate noile acțiuni ale S.U.A. și Angliei, care zilele trecute au continuat să desfășoare asemenea experiențe pe teritoriul Nevada (S.U.A.) și pe Insulele Christmas din Oceanul Pacific.

Este deosebit de important faptul că mulți oameni de știință, fizicieni atomiști cu renume mondial, se alătură campaniei mondiale pentru încetarea experiențelor atomice. Aproape în același timp, savantul francez cu renume mondial Pierre Joliot-Curie — președintele Consiliului Mondial al Păcii —, savantul norvegian Schweitzer, posesor al premiului Nobel și 18 savanți germani atomiști au cerut atît încetarea experiențelor cu armele termo-nucleare cît și încetarea înarmării atomice.

Chiar în Republica Federală Germană, stat pe care imperialiștii americani și vest-germani caută să-l transforme într-o mare bază atomică —, populația se pronunță împotriva înzestrării armatei cu arma atomică. Înseși organele oficiale din această țară au constatat astfel că 75 la sută din populația R. F. Germane se pronunță împotriva înarmării atomice. În Franța, Anglia, Italia, Japonia, în toate țările lumii, oamenii iubitori de pace își ridică glasul pentru a cere încetarea experiențelor atomice, ca prim pas spre totala interzicere a armelor termo-nucleare.

Opinia publică mondială cere cu hotărîre ca în cursul actualelor tratative de la Londra, reprezentanții puterilor occidentale să accepte propunerile Uniunii Sovietice în problema dezarmării, între care și cea privitoare la încetarea experiențelor cu armele termo-nucleare.

Ce nu-i convine lui Adenauer...

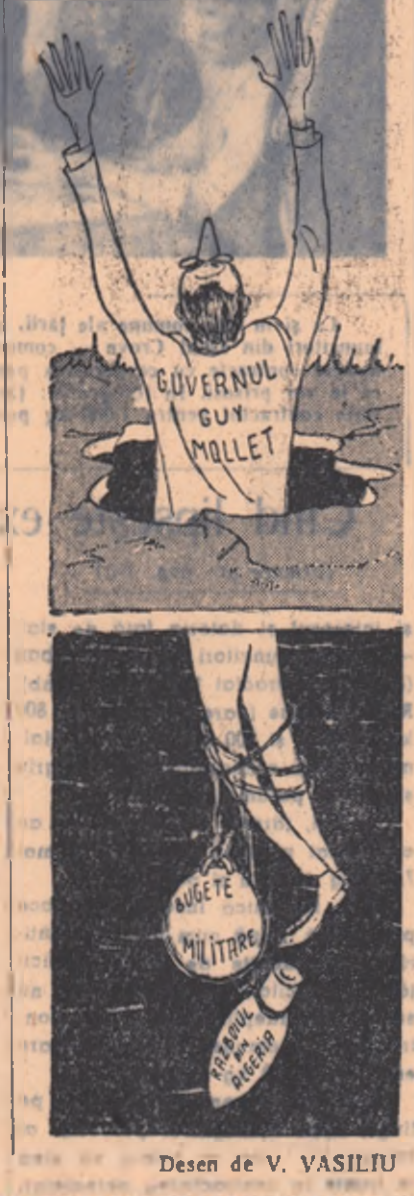
La 28 mai a.c. au luat sfîrșit la Washington tratativele între delegația guvernamentală a R. F. Germane în frunte cu cancelarul Adenauer și delegația guvernului S.U.A. în frunte cu președintele Eisenhower.

Din comunicatul comun publicat în urma tratativelor și din comentariile presei străine, reese că nici aceste tratative nu au servit cauza păcii în Europa. Acum, cînd în cursul tratativelor de la Londra s-au ivit posibilități pentru realizarea unui acord în problema dezarmării, cancelarul vest-german Adenauer continuă să ia poziție împotriva unor propuneri pașnice și constructive ale Uniunii Sovietice. Adenauer insistă mai departe ca Germania după unificare să facă parte din pactul Atlanticului de Nord, deși se știe că acest lucru este inacceptabil, atît pentru forțele democratice din Germania, cît și pentru toate popoarele iubitoare de pace din Europa. S-a aflat de asemenea, că Adenauer nu dorește cu nici un preț ca Germania să facă parte dintr-o zonă demilitarizată, unde s-ar trece la reducerea forțelor armate și ale armamentelor. Desigur că această poziție a lui Adenauer, contrară voinței de pace a poporului german, a găsit sprijin în rîndul unor cercuri influente din S.U.A.

Cancelarul Adenauer speră că tratativele de la Washington vor contribui la o victorie a partidului său la alegerile din R. F. Germană ce vor avea loc în septembrie a.c. În realitate însă poziția [illegible] a cancelarului de la Bonn nu va face decît să întărească hotărîrea oamenilor iubitori de pace din R. F. Germană, de a răsturna regimul anti-popular al domnului Adenauer.

GH. EICHNER

„L-au tras păcatele la fund"

Desen de V. VASILIU

NEGRU pe ALB

Drept ajutor pentru starea de înapoiere a agriculturii din Iordania, S.U.A. au trimis o... escadrilă de avioane cu reacție...

Un biet arab cu burta goală
Oftă cu-amărăciune adîncă
Înțelegînd vechea zicală:
Nu tot ce zboară se mănîncă!

O constatare pe marginea vieții de mizerie a țăranilor din Cuba:

E-o situație bizară
Ce se întîlnește rar:
Cu tot zahărul din țară,
Traiul multora e-amar.

V. D. POPA

O metodă nouă de completare a golurilor în viile pe rod

(Urmare din pag. 1)

aceleași rezultate se pot obține aplicînd marcotajul în verde și în viile situate pe alte soluri cu o vîrstă mai înaintată, unde alte metode de completare a golurilor nu s-au dovedit a fi mai rentabile. Metoda marcotajului în verde este de recomandat însă și din următoarele puncte de vedere:

1. Se poate aplica în cursul lunii mai, după terminarea lucrărilor de primăvară în vii, care sînt atît de aglomerate, și înaintea începerii altor lucrări (prășit, stropit etc.).

2. Se aplică după o ploaie, evitîndu-se astfel udatul marcotelor — lucrare destul de costisitoare și care cere un număr însemnat de brațe de muncă.

Folosind această metodă în anii 1955 și 1956 la secția viticolă Umbrărești a gospodăriei de stat Ivești am obținut rezultate excepțional de bune.

Anul acesta marcotajul în verde fiind considerat pe drept cuvînt o raționalizare a fost extins în toate secțiile gospodăriei.

Pînă în prezent, în luna mai din acest an noi am aplicat această metodă la circa 4.000 marcote.

Fruntași la aplicarea cît mai corectă a acestei lucrări sînt muncitorii Sarca Anton, care de 2 ani aplică această metodă cu rezultate foarte bune, Lupașcu Elena și Chiriac Nicolae.

Note

Din „lumea" capitalistă

Cu titluri de o șchioapă, ziarele ce apar în capitala Franței au adus, acum cîteva zile, la cunoștința cititorilor lor o veste senzațională: „Denise, pariziana cu ochii verzi, va apăra culorile Franței la campionatele americane". Urmau apoi o serie de amănunte interesante, privind viața și recordurile doborîte de această nouă campioană.

Cine este Denise? Să lăsăm să vorbească chiar pe unul din entuziaștii cronicari:

„Născută acum 18 luni, Denise este speranța nr. 1 a broaștelor franceze. Denise a fost cumpărată de un bogat fabricant de helicoptere, care-și pune toate speranțele în noua sa vedetă. Ea va participa la campionatele de broaște săritoare ce au loc în fiecare an la Angels-Camp, California (Statele Unite). La antrenamente, Denise a realizat la triplu salt înălțimea de 4,5 metri, însă în America, ea va avea de înfruntat pe Lucky, campioană consecutivă mondială din 1954, al cărei record la triplu-salt este de 5 metri".

În alte gazete, se pot citi amănunte și mai „interesante". Bunăoară, că de la crescătorie, ea a fost transportată la aerodromul din Orly pe bordul unui helicopter de către o frumoasă actriță, care îi este și „nașă". La aerodrom, un avion special aștepta să transporte pe tînăra campioană deasupra Atlanticului, pînă în America. Grijuliu, fabricantul a dat-o în păstrare unei îngrijitoare, angajată pentru drumul dus și întors. Denise a călătorit într-un borcan de sticlă, laolaltă cu alte trei broaște „de rînd", aduse pentru ca speranța nr. 1 a broaștelor franceze să nu se... plictisească în timpul călătoriei. În sfîrșit, un alt amănunt: un vas plin cu viermișori proaspeți au fost pregătiți ca hrană pentru viitoarea campioană mondială a broaștelor săritoare.

*

În aceeași zi, o altă știre mai puțin senzațională a apărut tot în ziarele franțuzești. Pe o stradă dintr-o mahala a Parisului, între patru pereți igrasioși ai unei mansarde locuia într-o încăpere de 2 metri 80 lungime, pe 2 metri 50 lățime, soții Raphael laolaltă cu cei 4 copii ai lor: Serge de 2 ani, Lyonel de 4 ani, precum și doi gemeni de cîte o lună și jumătate. Cei doi copii mai mari, înghesuiți cu părinții în pat, gemenii — abia aduși de la maternitate — într-un cărucior. Seara s-au culcat 6 persoane, 6 ființe vii. Zorii dimineții i-au găsit numai pe patru în viață. Din lipsă de oxigen, cei doi gemeni au murit asfixiați.

Fotografia care înfățișează camera unde s-a petrecut înfiorătoarea tragedie este ea însăși un teribil document acuzator: un cărucior gol și alături, două biberoane pe jumătate pline cu lapte...

Întîmplări de fiecare zi din „lumea" capitalistă.

S. LEONARD

In temnițele franchiste din Barcelona

La începutul acestui an — mai precis, în luna ianuarie — în timp ce pe străzile Barcelonei populația își manifesta ura împotriva dictaturii franchiste, a fost arestat un om printre mulți alții.

Numele celui arestat de poliția lui Franco este Emiliano Fabrecas, membru al Comitetului Executiv al Partidului socialist unificat al Cataloniei. De curînd J. Iecaray, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist al Spaniei, a dat o serie de amănunte asupra torturilor la care a fost supus Emiliano Fabrecas.

*

Primul interogatoriu luat lui Fabrecas a început la orele zece seara. El a continuat pînă a doua zi la orele 7 dimineața. Polițiștii n-au reușit să smulgă un singur nume de pe buzele prizonierului torturat. Dar trupul lui Fabrecas nu era decît o rană vie. Picioarele sale sfărîmate nu mai aveau nici o formă.

A doua zi seara a fost introdusă în celulă o femeie.

— Îl recunoști?

— Nu.

Era sora lui Fabrecas care, în omul sîngerînd, umflat și desfigurat, nu și-a recunoscut fratele.

Apoi Emiliano Fabrecas cu lanțuri la picioare și cătușe la mîini a fost așezat pe un scaun și ținut în poziția asta 29 de zile. Marginea scaunului i-a cangrenat brațele umflate de lovituri. Totuși, polițiștii n-au reușit să-i stoarcă nici un nume, nici un cuvînt despre tovarășii săi de luptă.

Numeroși alți luptători ai Partidului Unificat al Cataloniei ca și patrioți spanioli au fost și sînt încă chinuiți în beciurile și temnițele spaniole. Vina lor este aceea a întregului popor spaniol care și-a manifestat deschis ura față de Franco și dictatura lui fascistă.

Poporul spaniol, avînd în frunte pe cel mai buni fii ai lui, comuniștii, a trecut la o viguroasă ofensivă care nu va înceta decît o dată cu alungarea călăului de la Madrid.

ANTON ALEXE

Informații PRONOSPORT

Iată cum arată programul concursului Pronosport nr. 22, etapa din 2 iunie 1957:

I. R.P.F.I.—R.P.R. (handbal masc.)
II. Progresul Focșani — Dinamo Bacău.
III. Recolta Fălticeni—Știința Iași.
IV. Energia Hunedoara — Energia Reșița.
V. Energia Lupeni—Energia C. Turzii.
VI. Locomotiva Arad—Recolta Reghin.
VII. Energia Baia Mare — Energia Mediaș.
VIII. Energia Moreni — Energia Cîmpina.
IX. Torino — Napoli.
X Lazio — Genoa.
XI. Padova — Juventus
XII. Atalanta — Internazionale.

MECIURI DE REZERVA

A. Progresul Sibiu — Locomotiva Cluj
B. Dinamo Bîrlad—Progresul C.P.C.S.

Turismul — o activitate slab dezvoltată

Turism la sate! Ei, bine, da. Trebuie discutată, în sfîrșit, și această problemă care a stîrnit multe discuții în diferite ocazii. Este drept, turismul nu face parte din ramurile de sport cuprinse în calendarul competițional, nu se pot organiza competiții asemănătoare cu cele de fotbal sau volei, natație sau handbal dar... Ne-am oprit la acest „dar" pentru că, deși turismul nu este „încadrat" în tabelul de sporturi el este totuși o activitate sportivă în care utilul se îmbină mai armonios decît în oricare altă activitate sportivă cu frumosul. Rolul turismului în dezvoltarea și pregătirea organismului este de altfel subliniat și de prezența acestuia printre trecutele norme ale complexului G.M.A. Și totuși, în satele noastre, turismul a rămas o activitate slab dezvoltată. Ici, colo, la Craiova, la Orașul Stalin și mai puțin la Ploești, Birourile locale de turism întreprind cîteva modeste acțiuni pentru angrenarea tineretului de la sate în practicarea turismului. Este o situație care își găsește explicația și în faptul că activitatea turistică nu intră în prezent în sarcinile colectivelor sportive, ci depinde numai de comitetele de întreprindere. Dar, acolo unde nu sînt comitete de întreprindere? Dar, acolo unde aceste comitete nu sprijină activitatea sportivă în general? Nu știm de ce s-a înrădăcinat obiceiul ca atunci cînd se vorbește despre turism, toată lumea să se gîndească la ...orașe. Duminică de duminică pe cont propriu sau cu excursiile C.C.S., mii de oameni ai muncii de la orașe iau drumul pitoreștilor așezări din Valea Prahovei, de la Cheile Bicazului, pornesc spre cabanele primitoare și pline de voioșia celor care iubesc drumeția pe munte. La sate însă această activitate a rămas doar în „dorința multora. Am auzit, nu o dată, spunîndu-se: „Păi, nu la sate sînt cele mai frumoase locuri? Ce nevoie mai este de... excursii!".

Este adevărat că oamenii muncii de pe ogoare sînt obișnuiți cu drumeția. Din primele ceasuri ale dimineții pînă la vremea odihnei ei străbat în fiecare zi mulți kilometri. Aceasta este munca lor și au poate mai puțină nevoie de mișcare decît muncitorul din fabrică, elevul din școală etc. Dar, tot atîta nevoie are și țăranul muncitor de plăcuta destindere pe care ți-o oferă o excursie duminicală. Să nu uităm că excursiile sînt în același timp cele mai nimerite mijloace de cunoaștere a frumuseților patriei, a locurilor noastre istorice, a vieții, a oamenilor. În timpul excursiilor se organizează competiții de volei, întreceri atletice, jocuri de fotbal, se discută despre o nouă carte apărută în vitrinele librăriilor, oamenii vorbesc despre viața lor, despre munca lor. Din acest punct de vedere, mai ales, importanța turismului în dezvoltarea activității sportive și în pregătirea și formarea tineretului sătesc, nu mai are nevoie de nici un fel de comentariu. Sînt încă sate sau comune în care tinerii — în marea lor majoritate — nici nu cunosc așezările situate dincolo de hotarul satului. O excursie de o zi într-o comună învecinată, la o cabană apropiată spre o poziție pitorească (și astfel de poziții nu trebuie prea mult căutate) poate spori mult cunoștințele tînărului țăran muncitor sau colectivist, îl poate atrage către practicarea turismului și apoi a altor sporturi. Aceasta pentru început. Apoi, nu mai trebuie decît un pas până la primele concursuri de orientare turistică (în satele cu specific de munte), pînă la adevărate competiții, pînă la obținerea insignei de turist.

Firește, o astfel de acțiune ar trebui să se bucure de tot sprijinul Direcției de turism din cadrul C.C.S., din partea asociației sportive RECOLTA. Să nu așteptăm însă acest sprijin fără ca jos, în unitățile agricole, în sate și comune, să nu căutăm singuri mijloacele de realizare a unei bogate activități turistice. „Baze materiale" sînt mai multe și mai frumoase decît în oricare alt sport. Trebuie doar inițiativă și mai mult... curaj!

Selecțiuni din programul radio

PROGRAMUL I

Duminică 2.VI. Orele 14,30 — Radiomagazin; 15.15 — Haj să-ntindem hora mare.

Luni 3. VI. Orele 11.03 — Răsună cîntecul și jocul pe întinsul patriei; 19.45 — Concert de muzică populară romînească.

Marți 4.VI. Orele 11.30 — Din cîntecele și dansurile popoarelor; 15.05 — Program pentru iubitorii muzicii populare romînești.

Miercuri 5. VI. Orele 13.05 — Muzică populară romînească.

Joi 6.VI. Orele 14,00 — Program de melodii populare; 16.15 — „Vorbește Moscova!".

Vineri 7.VI. Orele 13.05 — Program de muzică populară; 16.15 — „Vorbește Moscova!".

Sîmbătă 8.VI. Orele 16.15 — „Vorbește Moscova!"; 18.00 Cu cîntecul și jocul prin lumea întreagă.

PROGRAMUL II

Duminică 2. VI. Orele 10.20 — Din muzica popoarelor; 14.15 — Concert de muzică populară romînească; 16.00 — „Vorbește Moscova!"

Luni 3. VI. Orele 14.03 — Muzică populară romînească; 15.40 — Muzică populară romînească.

Marți 4. VI. Orele 17.15 — „Vorbește Moscova!"; 18.05 — Muzică populară.

Miercuri 5. VI. Orele 15.00 — Muzică populară din diferite regiuni ale țării; 17.30 — Muzică populară.

Joi 6. VI. Orele 14.40 — Cîntece populare din Ardeal; 17.35 — Cîntece vesele.

Vineri 7. VI. Orele 16.20 — Melodii populare romînești; 21.05 — Muzica populară romînească.

Sîmbătă 8. VI. Orele 14.03—Cîntă orchestra „Barbu Lăutaru"; 21.05 Melodii populare romînești.

*

Ascultați în cursul acestei săptămîni, în cadrul emisiunilor agrare, în fiecare zi la orele 5.20, iar duminică la orele 7.00, pe programul I, următoarele:

Lucrări agricole în cîmp pentru săptămîna viitoare — duminică; [illegible] pregătirile pentru recoltare — luni; Lucrări în loturile semincere — marți; Sectorul zootehnic al colectivei — miercuri; Din experiența fruntașilor în cultura porumbului — joi; Lucrări în livezi — vineri; Din activitatea gospodăriilor agricole de stat — sîmbătă.

NOUTĂȚI TEHNICE

PĂSTORUL ELECTRIC

După cum se știe, pășunatul pe parcele schimbate zilnic prin rotație oferă vitelor iarbă proaspătă, de calitate superioară în cantități mai mari. Pentru a se aplica practic această metodă e necesar să fie construite garduri care să îngrădească parcelele respective. Costul ridicat al gardurilor, oricît de simple ar fi, a făcut multă vreme imposibilă aplicarea pe scară mare a acestei metode superioare în creșterea animalelor. Folosirea gardului electric va permite însă de aci înainte răspîndirea pășunatului pe parcele, prin rotație zilnică. După cum știința a demonstrat, folosirea gardurilor electrice la pășunat nu prejudiciază cu nimic dezvoltarea animalelor și nici producția lor de lapte sau carne. Animalele scoase la pășunat și închise în anumite parcele cu gard electric se obișnuiesc în cîteva zile cu noul păstor „și-l ascultă" fără greșeală.

Astfel, s-a stabilit că, în primele patru zile, fiecare vită din turmă atinge de cîte 2—3 ori sîrma gardului. După fiecare atingere animalul se retrage și își continuă imediat păscutul. Rare ori animalele rămîn fără să pască mai mult timp (1—3 minute) după ce au atins sîrma. În orice caz, examenele sanitare amănunțite, făcute imediat și repetate ulterior asupra animalelor care au atins gardul, arată că funcțiunile fiziologice ale organismului animalelor se desfășoară normal.

Mai tîrziu, atingerea devine mai rară și după 5—7 zile nu se mai observă decît cazuri izolate de atingere. De asemenea, s-a constatat că dacă după această perioadă de „educare" se pun momele în apropierea sîrmei gardului, vitele refuză să se mai apropie ca să le mănînce. Astfel, vacile, de pildă, nu mai au nevoie de păstor, ele putînd fi aduse și închise în parcelă la pășunat de către mulgătoarea respectivă.

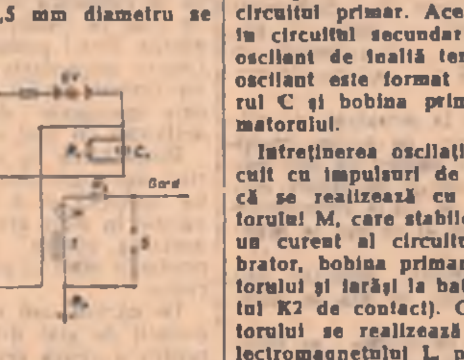
Economiile realizate prin folosirea gardului electric în gospodăriile agricole colective sau de stat sînt foarte importante.

Cu ajutorul unui gard electric se pot închide parcele în suprafață de 0,5—10 ha de pășune. Pentru accesul animalelor se lasă deschisă o porțiune de 25 m. care se închide după ce au intrat.

Gardul electric, sau păstorul electric cum mai poate fi numit, este o instalație electrică foarte simplă, compusă dintr-un conductor electric din sîrmă de fier zincată, ce înconjoară o anumită suprafață de teren pe care pasc animalele. Instalația este susținută de izolatori la o distanță de circa 0,75 m de la pămînt și alimentată de o sursă de putere mică, ce debitează pe conductor o energie electrică sub formă de impulsuri de înaltă tensiune.

La atingerea sîrmei de către un animal care vrea să treacă linia gardului ia naștere un curent slab ce se scurge în pămînt prin corpul animalului. Acest curent dă o senzație neplăcută animalului, ceea ce îl face să se îndepărteze. „Păstorul electric" poate fi folosit atît la pășunatul vitelor, la izolatul anumitor locuri unde nu trebuie să circule vitele, cît și pentru paza împotriva animalelor sălbatice.

În U.R.S.S. se fabrică gardul electric E. P.-1, la care sîrma de fier galvanizată de 2,5 mm diametru se

Schema electrică a generatorului de impulsuri.

întinde pe niște pari de fier cu inele izolatoare. Distanța dintre pari este de 25—30 m. Înălțimea la care se instalează sîrma, față de sol, depinde de animalele închise înăuntrul parcelei: la vite mari și vițel 0,75 m, iar la porci 0,4 m. La oi se pun două rînduri de sîrmă: una la 0,4 m și alta la 0,8 m, la capre se pun trei rînduri de sîrmă: una la 0,25 m, alta la 0,5 m, iar a treia la 0,8 m.

Sursa care alimentează gardul cu energie sub formă de impulsuri de înaltă tensiune este indicată în fig.

Gardul este pus în legătură cu secundarul unui transformator, ridicător de tensiune. O bornă a secundarului este legată la conductorii gardului, iar cealaltă este pusă la pămînt prin intermediul unei prize, formată dintr-un cui metalic de 60 [illegible].

Deoarece sursa de energie este un acumulator de 6 V, se intercalează între acesta și circuitul primar al transformatorului un circuit oscilant care produce un curent variabil în circuitul primar. Aceasta dă naștere în circuitul secundar la un curent oscilant de înaltă tensiune. Circuitul oscilant este format din condensatorul C și bobina primară a transformatorului.

Întreținerea oscilațiilor acestui circuit cu impulsuri de energie electrică se realizează cu ajutorul vibratorului M, care stabilește și întrerupe un curent al circuitului baterie, vibrator, bobina primară a transformatorului și iarăși la baterie (prin punctul K2 de contact). Oscilațiile vibratorului se realizează cu ajutorul electromagnetului L, prin care circulă un curent variabil în momentul închiderii contactului K1, care încarcă condensatorul C1 de 300 microfarazi. Modul de funcționare a întregului dispozitiv este următorul:

La închiderea contactului I și a contactului K1, sub tensiunea de 6 V a bateriei circulă un curent de încărcare a condensatorului C1, prin bateria electromagnetului L. Talpa acestui electromagnet atrage vibratorul M și în acest moment se restabilește contactul K2. Prin restabilirea contactului K2, sub tensiunea de 6 V a bateriei, prin bobinajul primar al transformatorului T va trece un curent electric. Acest curent este de scurtă durată, căci în momentul în care s-a încărcat condensatorul C1, curentul ce va circula prin bobina electromagnetului se reduce și forța portantă a acestuia scade, iar vibratorul M scapă de sub influența electromagnetului și desface contactul K2. Condensatorul C1 se descarcă prin rezistența R1 și în felul acesta se va produce o nouă creștere de curent prin bobina electromagnetului care atrage din nou vibratorul, făcîndu-se contactul K1. Aceasta face ca circuitul oscilant (bobina primară a transformatorului T și condensatorul C) să primească un nou impuls de energie, necesară întreținerii oscilațiilor sale. Apoi procesul se continuă prin îndepărtarea vibratorului M și atragerea lui din nou și așa mai departe, cu o frecvență de 2 atrageri pe secundă. Așa cum se arată la început, oscilațiile circuitului oscilant, întreținute cu ajutorul dispozitivului cu vibrator, produc în secundar o tensiune sub formă de impulsuri, atingînd 4.000—5.000 V cu care se alimentează conductorul din sîrmă de fier galvanizată a gardului electric.

Pentru controlul funcționării transformatorului este montată o lampă N (cu neon) în circuitul secundarului. De asemenea, pentru protecție contra trăsnetului se prevede un eclator S. Cu ajutorul rezistenței 12 se reglează mărimea curentului din gardul electric de scurgere la pămînt, în momentul atingerii gardului de către un animal.

Ing. VICTOR MODIGA
din I.C.M.E.A.

Buletinul meteorologic pentru zilele de 31 mai și 1, 2 iunie 1957

Institutul Meteorologic Central anunță pentru următoarele trei zile timpul probabil:

În țară: Vremea în încălzire ușoară și treptată cu cer schimbător mai mult senin. Înnorări mai accentuate se vor produce după amiază cînd local vor cădea averse de ploaie. Vînt slab și temporar potrivit.

Temperatura aerului va fi în creștere ușoară. Minimele vor oscila între 4 și 14 grade, iar maximele între 17—27 grade.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. „ Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.80.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".